

mentsstruktur, der sikrer, at kommunerne gør, som de skal.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 101 stemmer (V, S, DF, KF, RV og KRF) mod 2 (EL); 7 (SF) stemte hverken for eller imod.

Første næstformand (Svend Auken):

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Tredje behandling af lovforslag nr. L 182: Forslag til lov om ændring af udlændingeloven. (Forslag til Rådets direktiv om definition af hjælp til ulovlig indrejse og transit samt ulovligt ophold og samt ophævelse af adgangen til opsættende virkning ved påklage af visse afgørelser om administrativ udvisning af EU/EØS-statsborgere m.fl.).

Af integrationsministeren (Bertel Haarder). (Fremsat 20/3 2002. Første behandling 9/4 2002. Betænkning 14/5 2002. Anden behandling 17/5 2002).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 102 stemmer (V, S, DF, KF, RV og KRF) mod 10 (SF og EL).

Første næstformand (Svend Auken):

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Tredje behandling af lovforslag nr. L 152: Forslag til lov om ændring af udlændingeloven og ægteskabsloven med flere love. (Afskaffelse af de facto-flygtningebegrebet, effektivisering af asylsagsbehandlingen, skærpede betingelser for meddelelse af tidsbegrænset opholdstilladelse og stramning af betingelserne for familiesammenføring m.v.).

Af integrationsministeren (Bertel Haarder). (Fremsat 28/2 2002. Første behandling 21/3 2002. Betænkning 17/5 2002. Anden behandling 23/5 2002. Tillægsbetænkning 28/5 2002).

Der var stillet 9 ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Uden for tillægsbetænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslagene sattes først til forhandling.

Første næstformand (Svend Auken):

Ingen vi starter diskussionen, skal jeg gøre opmærksom på, at vi tilstræber, at denne debat skal være færdig inden frokostpausen, sådan at vi kan starte afslutningsdebatten senest klokken 13 i dag.

Forhandling

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Jeg skal bare helt kort meddele, at i forhold til de ændringsforslag, der er stillet af Enhedslisten om ambassadeansøgninger, vil Socialdemokratiet i dag undlade at stemme for de to ændringsforslag, og i forhold til regeringens ændringsforslag støtter vi dette.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg er naturligvis utrolig glad for at få oplyst, at Socialdemokratiet vil undlade at stemme til muligheden for fortsat at kunne søge asyl via en ambassade.

Det er jo en regel, som har eksisteret i mange, mange år, og som ikke har været anfægtet under nogen socialdemokratisk regering. Nu bliver den så forsøgt fjernet af den nuværende regering. Vi foreslår den så genindført, og så får vi at vide, at man vil undlade at stemme.

Kl. 10.25

Der var sådan set ikke nogen grund til at gå herop for at meddele det, det kunne jeg se, når

der blev trykket på knapperne, medmindre vi får en forklaring på, hvorfor man vil undlade at stemme. Derfor vil jeg godt bede om, at den socialdemokratiske ordfører forklarer, hvorfor man ikke stemmer for det forslag om at retablere den retsordning på det her område, der har eksisteret i al den tid, Socialdemokratiet har haft regeringsmagten.

(Kort bemærkning).

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Jeg vil bare sige til hr. Søren Søndergaard, at under udvalgsbehandlingen, da der var afgivelse af tillægsbetænkning, sagde vi, at vi ville redegøre for vores holdning til ændringsforslagene hernede i salen i dag ved tredjebehandlingen. Det var derfor, jeg følte mig kaldet til at gå op og forklare, hvad vi havde tænkt os at stemme.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg kan bekræfte, at Socialdemokratiet i udvalget meddelte, at de ville redegøre for deres holdning til ændringsforslagene under tredjebehandlingen, men man må jo konstatere, at det løfte ikke er blevet opfyldt.

Socialdemokratiet har redegjort for, hvordan man vil stemme, men hvad er årsagen til, at Socialdemokratiet ikke vil stemme for et forslag, der betyder, at den retstilstand, der har eksisteret i al den tid, Socialdemokratiet har været ved regeringsmagten, og som Socialdemokratiet ikke har foreslået ændret, bliver bibeholdt? Der må da være nogle argumenter, eller er man fuldstændig argumentløs i sin stemmeafgivning? Er det et udtryk for, at man ikke ved, hvad man skal stemme, at man undlader at stemme?

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Kamal Qureshi som ordfører om ændringsforslagene og derefter fru Elisabeth Arnold.

Kamal Qureshi (SF):

Det, jeg mest vil koncentrere mig om, er det ændringsforslag, som vedrører muligheden for at søge asyl fra ambassader.

Vi ved, at der er nogle mennesker, der er på flugt. Det er et faktum, at der er et eller andet sted imellem 10.000 og 100.000 mennesker på verdensplan, som er udsat for tortur, hvis vi kigger på tortur alene, og derfor er der en gruppe mennesker, der har behov for at få tilflugt, behov for at søge asyl.

Det er så i øvrigt et af de spørgsmål, som jeg også har stillet ministeren uden at få et svar, vi har fået mange af de der ikkesvar, i hvert fald når vi stiller de skriftlige spørgsmål. Et af mine spørgsmål var helt logisk: Hvis man er på flugt, og man ikke har mulighed for at søge asyl gennem de ambassader, som ligger det sted, hvor man er forfulgt, vil det fremme eller vil det formindske menneskesmugling?

For mig at se er det helt logisk, at hvis personer, som søger asyl, som har brug for beskyttelse, ikke får mulighed for at kunne gøre det direkte gennem de udenlandske repræsentationer i deres nærområde, er deres eneste alternativ til at søge asyl eller til at få tilflugt fra den forfølgelse, de er udsat for, at bruge menneskesmuglere.

Jeg kan ikke forstå, at man kan stemme imod det forslag, for det eneste, det vil føre til, er, at man vil få en ren monopolisering af markedet. De eneste, der kan tilbyde hjælp til mennesker, der er på flugt, er menneskesmuglerne.

Jeg er sådan grundlæggende imod monopoler, ikke kun på det her område, men generelt, så jeg har svært ved at forstå, hvorfor man i den grad er imod et forslag, som faktisk er med til at formindske menneskesmuglernes mulighed for at lukrere på personer, der er på flugt.

Jeg synes egentlig, at den diskussion bærer lidt præg af holdningen »ingen arme, ingen kager«. Hvis du er på flugt, og hvis du ikke kan søge asyl i dit nærområde, har du brug for menneskesmuglere, men menneskesmuglere er vi imod, dem dømmer vi, og vi vil ikke give asyl til de mennesker, når de dukker op, hvis vi finder ud af, at det er den måde, det er foregået på. Ergo, er du på flugt, er det bare ærgerligt, så må du bare klare dig med den regering, som forfølger dig, eller finde dig i det, du er udsat for, uanset om det er, fordi du er homoseksuel eller politisk flygtning.

Kl. 10.30

Elisabeth Arnold (RV):

I tillægsbetænkningen over L 152 har Det Radikale Venstre skrevet, at vi vil redegøre for nogle af ændringsforslagene her ved tredje behandling.

Jeg vil gerne kort sige, at de forslag, der er fremsat af ministeren, stemmer vi for. De er en konsekvens af L 32, som vi også støtter.

Angående de forslag, der er stillet af Enhedslisten, stemmer vi for nr. 1, hvor man ønsker at opretholde ambassadeansøgningerne. Vi mener,

det har været et værdifuldt element i ansøgningsmønsteret, at man har kunnet søge på ambassaderne, netop af samme grund, som hr. Kamal Qureshi også nævnte: derved undgår man at smide asylansøgerne i hænderne på menneskesmuglerne. Derfor støtter vi også de ændringsforslag, som hænger sammen med nr. 1, dvs. de sidst i forslagsrækken stillede ændringsforslag.

Men ændringsforslag nr. 2, som handler om at indføre en eller anden form for logik i det samlede forslag, forstår vi simpelt hen ikke. Her vil Det Radikale Venstre stemme blankt, og det hænger sammen med, at vi simpelt hen ikke forstår argumentationen og ej heller indholdet af forslag nr. 2.

Vi støtter altså Enhedslistens forslag nr. 1 og de deraf afledte forslag, men vi stemmer blankt til nr. 2.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg skal i min ordførertale komme tilbage til, hvorfor vi også har stillet det andet forslag, og så håber jeg, at fru Elisabeth Arnold forstår, hvad der er bevæggrunden for det.

Men jeg vil godt spørge den radikale ordfører: Kom der på noget tidspunkt, dengang den radikale ordfører var ansvarlig for Det Radikale Venstres flygtningepolitik, et forslag fra Socialdemokratiet om at fjerne muligheden for at få asyl via en ambassade? Det er jo sådan, at regeringen har foreslået, at den skal fjernes, vi stiller forslag om, at den skal opretholdes, og nu får vi så den meget overraskende melding, at Socialdemokratiet vil undlade at stemme til det.

Derfor vil jeg bare spørge fru Elisabeth Arnold, om det måske skyldes, at Socialdemokratiet i virkeligheden i mange år har haft den hemmelige drøm at få reglerne ændret og først får det gennemført nu, men bare ikke tør sige det højt. Jeg ved ikke, om den radikale ordfører kan kaste lys over det.

Første næstformand (Svend Auken):

Vi har jo ret liberale regler her i Folketinget. Jeg ved ikke, om fru Elisabeth Arnold kan besvare det spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg tror ikke, jeg er den rette til at besvare spørgsmålet om socialdemokratiske drømme og slet ikke hemmelige drømme. Det tror jeg man

skal spørge den socialdemokratiske ordfører om.

Jann Sjørnsen (KRF):

Jeg vil også godt give Kristeligt Folkepartis synspunkt om de stillede ændringsforslag til kende.

Vi kan støtte de af ministeren stillede ændringsforslag, og vi kan også støtte Enhedslistens ændringsforslag nr. 1, hvor man søger at opretholde muligheden for at søge asyl via ambassaderne, sådan som det har været diskuteret i forbindelse med de tidligere behandlinger af lovforslaget.

Jeg må indrømme, at vi i Kristeligt Folkeparti har det lidt på samme måde, som fru Elisabeth Arnold gav udtryk for for lidt siden, vedrørende Enhedslistens ændringsforslag nr. 2. Medmindre hr. Søren Søndergaard holder en meget stærk og logisk forsvarstale for dette ændringsforslag, vil vi altså stemme imod det. Men vi synes, det er udmærket, at Enhedslisten har stillet ændringsforslag nr. 1 om at opretholde muligheden for, at man kan indgive ansøgning om asyl via ambassaderne, så det støtter vi.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Søren Søndergaard.

Søren Søndergaard (EL):

Således opfordret vil jeg nu holde en stærk ordførertale, som får Kristeligt Folkeparti og Det Radikale Venstre til ikke alene at stemme for det første, men også for det andet ændringsforslag.

Hvad er baggrunden for, at vi har stillet de ændringsforslag? Ja, det er jo, at vi i årevis har haft en lovgivning, der gav mulighed for, at hvis man indgav en ansøgning på den danske ambassade, kunne man ad den vej få asyl uden at være i Danmark, hvis nogle ganske bestemte betingelser var opfyldt.

Man skulle selvfølgelig opfylde alle de betingelser, der stilles for at få asyl i henhold til asylretten, dvs. at man skulle være personligt forfulgt, osv. osv. osv.; men ikke nok med det. Derudover skulle man have en særlig tilknytning til Danmark. Det vil sige, at antallet af de personer, der har fået asyl via denne paragraf, har ikke været stort, men det har altså været nogle, som har opfyldt begge kriterier: for det første skulle man være forfulgt – dem, som alle partier ved festlige lejligheder hævder, de vil forsvare, men ikke vil forsvare i praksis – og for det andet skulle man have en særlig tilknytning til Danmark,

der begrundede, at man lige præcis skulle have asyl i Danmark.

Kl. 10.35

Denne regel har som sagt eksisteret under den socialdemokratisk-radikale regering. Den nye regering vil fjerne den, men vi vil bevare den. Nu undlader Socialdemokratiet altså at stemme, men jeg er glad for, at Det Radikale Venstre og Kristeligt Folkeparti støtter, at reglen bliver opretholdt, og at vi på dette punkt oprettholder den nuværende tilstand.

Så er der det andet forslag. Her siger vi, at hvis nu det forfærdelige skulle ske, at muligheden for at søge asyl via en ambassadeansøgning bliver afskaffet, bliver vi nødt til at se på helheden i udlændingeloven.

I udlændingeloven ligger der i paragraffen om ambassadeansøgning, at vi i Danmark har en særlig forpligtelse til at tage os af asylansøgere, hvis de har en særlig tilknytning til Danmark. Men der er også en anden paragraf – det er faktisk paragraffen lige foran – som handler om, at vi har mulighed for at nægte at give asyl til folk, som faktisk har et asylbehov. Vi kan nemlig nægte at give de pågældende asyl i Danmark, dersom, hvis, såfremt, ifald de har en tættere tilknytning til et andet land.

Det er så at sige den omvendte verden. Ligesom vi kan sige: Der er nogle, der egentlig kunne søge asyl i et andet land, men vi giver dem asyl i Danmark, fordi de har en tæt tilknytning til Danmark – på samme måde kan vi sige: Der er nogle, som egentlig skulle have asyl i Danmark, men vi nægter at give dem asyl, fordi de har nærmere tilknytning til et andet land.

Det er derfor, vi siger: Hvis man fjerner den ene paragraf – den, der siger, at vi i Danmark er villige til at give asyl til dem, der har en særlig tilknytning til Danmark – er det da meget urimeligt, at vi samtidig bevarer retten til at afvise folk med den begrundelse, at de f.eks. har tættere tilknytning til Sverige eller et andet land. Det vil da være fuldstændig absurd, for det vil jo betyde, at vi forbeholder os nogle rettigheder, som vi ikke accepterer, når det gælder os selv, og hvor vi ikke accepterer konsekvenserne, når det gælder os selv.

Det er måske derfor, man så tydeligt forstår, hvorfor bl.a. et bredt spektrum af partier i Sverige har reageret sådan, som de har, over for den danske udlændingelovgivning. Man kan gennemskue, at den danske udlændingelovgivning er en rigtig lusepusterudlændingelovgivning, en rigtig fedtspillerudlændingelovgivning. Det er

en lovgivning, hvor man selv tiltager sig nogle rettigheder, nemlig at afvise folk fra at få asyl i Danmark, selv om de har en nær tilknytning til Danmark. Når der kommer nogle asylansøgere, som har en nær tilknytning til et andet land, siger man: Så må I tage derhen og søge.

Det er altså forklaringen, og jeg og Enhedslisten håber, at det lykkes at opretholde muligheden for ambassadeansøgning. Hvis det ikke lykkes for os, håber vi, at i hvert fald Det Radikale Venstre og Kristeligt Folkeparti vil være med til at forhindre, at vi får en udlændingelovgivning, der betyder, at vi stiller nogle krav til andre, som vi ikke kunne drømme om at opfylde selv.

(Kort bemærkning).

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Jeg vil blot sige til hr. Søren Søndergaard, at vi er meget enige i og har meget stor forståelse for de argumenter, der er blevet lagt frem her i dag fra Enhedslistens side. Men vi har i Socialdemokratiet den opfattelse, at lige netop dette forslag, som omhandler dette meget specifikke område, har altså ikke været et afgørende element for os, og det har ikke været afgørende for, at vi stemmer imod lovforslaget. Det er derfor, vi undlader at stemme.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det fru Elisabeth Arnold og så er det hr. Søren Søndergaard, og så tror jeg, vi går til afstemning om ændringsforslaget.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Hr. Søren Søndergaards lange, magtfulde ordførertale kastede et vist lys over, hvad baggrunden er for at stille ændringsforslag nr. 2, men det får nu ikke Det Radikale Venstre til at ændre holdning: Vi vil undlade at stemme til nr. 2.

Appellen om at indføre en vis logik og en balance i den endelige lov må rettes til dem, der ønsker at afskaffe ambassadeansøgningerne, dvs. til de nuværende regeringspartier, som støtter lovforslaget. Den appel skal ikke rettes til os, som ønsker at opretholde ambassadeansøgningerne, så derfor må svaret desværre blive, at vi fortsat vil stemme blankt til forslag nr. 2, men ønsker at støtte Enhedslisten ved forslag nr. 1.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg vil sige, at jeg kan fuldstændig forstå den radikale argumentation. Det er klart, at regeringen

præsenterer en lovgivning, som er en rigtig fedt-spillerlovgivning, hvor man forlanger, at andre skal acceptere noget, man ikke selv er villig til at acceptere, og her siger De Radikale helt kontant: Jamen vi vil slet ikke gå ind i det spil, vi vil have, det skal være ordentligt fra starten. Det forstår jeg godt.

Kl. 10.40

Med det andet forslag har vi ønsket at sætte fokus på, hvor urimelig og hvor selvmodsigende udlændingeloven bliver på dette punkt. Vi må så leve uden De Radikales støtte, men vi kan jo håbe, at Venstre og De Konservative og Dansk Folkeparti vil opretholde en eller anden form for logik i deres tankegang. Det er måske for meget at håbe, men vi får se.

Så vil jeg sige til den socialdemokratiske ordfører: Ja, det er muligvis rigtigt, at det er et lille forslag, og det er muligvis rigtigt, at det ikke har stor betydning. Men så meget desto mere underligt er det, at man undlader at stemme. Netop når det er så lille og ikke betyder så meget, hvad er så grunden til, at man ikke vil fastholde den mulighed, som har betydning, at både sidste år og forrige år fil 50 mennesker, som var forfulgt, rent faktisk mulighed for asyl i Danmark?

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslagene.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 forkastedes, idet 18 stemte for, 60 imod; 31 stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 5-7 forkastedes uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 2 forkastedes, idet 11 stemte for, 62 imod; 38 stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 3, 4, 8 og 9 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget som helhed sattes herefter til forhandling.

Forhandling

Birthe Rønn Hornbech (V):

Da det jo er en historisk dag, vil jeg ikke undlade ganske kort at åbne debatten, men jeg lægger

ikke op til et længere slagsmål om de politiske standpunkter. Jeg vil nøjes med at konstatere, at det er en historisk dag.

Venstre har sammen med De Konservative gennem en lang årrække igen og igen og igen her i Folketingssalen fremsat betragtninger, betækningsbidrag og ændringsforslag og lange beslutningsbidrag og væsentlige ændringer og dermed stramninger af udlændingeloven. De synspunkter, vi har fremført, har der indtil sidste valg ikke været flertal for her i Folketinget, men det ændredes ved folketingsvalget for et halvt år siden. Vi har nu flertal for den politik, vi har ønsket i årevis, og derfor kan vi altså nu i dag få stemt en udlændingelov igennem, som på den ene side respekterer de internationale konventioner – det er noget, regeringen har lagt megen vægt på i sit regeringsgrundlag – men som på den anden side strammer væsentligt op, for så vidt angår antallet af opholdstilladelser. Det er i hvert fald målet og det, vi forventer.

Kl. 10.45

Det, der også er vigtigt at understrege med den måde, som denne lov sammen med de andre love, der bliver vedtaget, er sammensat på, er, at betingelserne for at komme til Danmark hænger meget nøje sammen med de krav, som vi i den samlede udlændingelovgivning stiller til integration.

Jeg skal ikke lægge skjul på, at Venstres folketingsgruppe, jeg selv og regeringen har meget store forventninger til, at både kommuner og arbejdsmarkedets parter forstår, at vi har et stort og vigtigt projekt.

Det er ikke hvem som helst, der får opholdstilladelse i Danmark, og vi forventer, at de udlændinge, der får opholdstilladelse i Danmark, også har forstået, at man skal yde noget, når man er i Danmark. Men vi må så også som politikere kræve af os selv, kommunerne og arbejdsmarkedets parter, at de muligheder for at lære dansk er til stede, at de muligheder, der skal være for beskæftigelse, er til stede, og at vi hjælpes ad med det projekt. Jeg er ikke i tvivl om, at det kan lykkes.

I den forbindelse er jeg meget ked af, at det ikke er et bredere flertal, der i dag vil stemme for denne udlændingelov. Jeg er meget ked af, at Socialdemokratiet, som er repræsenteret på de danske arbejdspladser, som i meget høj grad er repræsenteret i kommunalbestyrelserne, og som altså kommer til at føre lovene ud i livet, ikke er med til at stemme for udlændingeloven.

Til gengæld, som jeg sagde under andenbehandlingen, er det selvfølgelig meget tilfredsstillende, at man i et betænkningsskridt har skrevet, hvilke dele af lovforslaget man ønsker at støtte, nemlig en række af betingelserne for familiesammenføring, og det er jo bestemt ikke uvæsentligt. Det er også meget tilfredsstillende, at det kan ses, at vi er meget enige i grundsynspunktet om lighed for de enkelte borgere. Vi vil ikke acceptere tvangsægteskaber, undertrykkelse af kvinder osv. Så der er altså heldigvis mange ting, vi er enige om.

Det bliver altså desværre kun med Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti, vi stemmer loven igennem, men vælgerne har altså nu engang pålagt os, at vi gør det arbejde, og jeg vil gerne takke Dansk Folkeparti for konstruktive og af og til muntre og ophidsede debatter. Jeg havde nær sagt, at jeg takker for såvel gode dage som nætter under forhandlingerne.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Jeg er da ærgerlig over, at jeg ikke har været til stede og kunne dele de gode nætter og dage med fru Birthe Rønn Hornbech. Vi ville da gerne have været med i forhandlingerne. Og det kunne da være, at vi også kunne bidrage til morska-ben nogle af de lange nætter og dage, men lad det ligge. Nu har man hygget sig med Dansk Folkeparti. Det er så fint nok.

Jeg vil ud over min ordførertale benytte lejligheden til at opfylde et løfte, som jeg havde givet til en masse mennesker, som faktisk er danske statsborgere, men som ikke kan bosætte sig i Danmark. Jeg har lovet, at jeg vil tage deres sager op. Så jeg har simpelt hen tænkt mig at benytte mine korte bemærkninger til at komme op og fortælle om deres sager.

Denne her korte bemærkning vil jeg benytte til at fortælle om Marianne Levi og Henri Levi, hvor Henri Levi er fra Israel og Marianne er dansk statsborger. De er gode danskere, og de bor i Danmark. Den ene er dansk statsborger, men de kan ikke få lov til at bosætte sig i Danmark på grund af det nye tilknytningskrav.

Jeg vil gerne spørge fru Birthe Rønn Hornbech: Hvad er fru Birthe Rønn Hornbechs svar til det her par, hvis de gerne vil bosætte sig i deres hjemland?

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det fru Ritt Bjerregaard for en kort bemærkning, derefter hr. Jann Sjursen, og jeg vil

bede om, at man er oppe ved ordførerbordet, for ellers bliver det her altså for langt.

(Kort bemærkning).

Ritt Bjerregaard (S):

Jeg vil godt sige til fru Birthe Rønn Hornbech, at vi havde jo også en lille diskussion af spørgsmålet om, hvem VK-regeringen har valgt at indgå forlig med, under andenbehandlingen.

Jeg vil gerne gentage her i dag, at jeg anser det for totalt hykleri, når fru Birthe Rønn Hornbech fra talerstolen siger, at man ønskede et forlig med Socialdemokratiet. Der var ikke oplæg til et forlig med Socialdemokratiet. Vi udsendte adskillige signaler, gik ret langt. Det gik så langt, at statsministeren tog det op på et af sine pressemøder, og det betød da, at vi havde et høfligt lille møde med integrationsministeren. Men der har ikke på noget tidspunkt været oplæg til et forlig. Der har ikke været oplæg til forhandlinger med Socialdemokratiet. Regeringen har valgt ensidigt, den har valgt Dansk Folkeparti, og så må man selv sagt stå ved det.

Kl. 10.50

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KRF):

Også jeg synes faktisk, at det er lidt ynkeligt her ved tredjebehandlingen på den ene side at høre, at fru Birthe Rønn Hornbech jubler over denne historiske dag, hvor Venstre og De Konservative langt om længe med Dansk Folkepartis hjælp kan få gennemført de synspunkter, som man i årevis har fremsat på udlændingeområdet. Den jubel vil jeg ikke tage fra fru Birthe Rønn Hornbech, Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti, den er helt i orden. Politikere er bl.a. på Tinge for at få gennemført deres politik.

Når jeg alligevel på den anden side synes, det bliver ynkeligt, er det, fordi vi igen derefter må høre en stor beklagelse fra fru Birthe Rønn Hornbech over, at det ikke kunne lade sig gøre at få skabt et bredt flertal, først og fremmest med Socialdemokratiet, det skal jeg ikke svare for, fordi regeringspartierne i valgkampen lagde op til at ville et bredt samarbejde også om udlændingepolitikken, ja, man ville sågar et nationalt kompromis, blev der sagt på et tidspunkt.

Jeg vil bare sige, at regeringen har på intet tidspunkt lagt op til, at der skulle indgås et nationalt kompromis på det her område – på intet tidspunkt!

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg vil først og fremmest sige til hr. Kamal Qureshi, at den venlige opfordring bliver der jo lejlighed til at få afprøvet til efteråret. Vi er jo ikke færdige med lovgivningen, og jeg har forstået, at hr. Kamal Qureshi og jeg har nogle fælles holdninger til integration, som jeg vil se frem til at dyrke.

Der er nogle, der skælder andre ud for at være hyklere. Det må de jo så gøre. De, der har taget ordet heroppe og brugt den slags ord, har ikke været hos mig for at høre, om der var noget, vi skulle prøve at blive enige om. Det vil jeg naturligvis ikke kalde hykleri. Jeg vil bare konstatere, at sådan er det.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Jeg vil da bare gå videre med listen, som jeg er blevet bedt om, over danske statsborgere, som gerne vil have lov til at bosætte sig i deres land, men som ikke vil få lov. Jeg fik ikke svar tidligere, så jeg vil spørge om en ny. Der er mange her, listen er lang.

Vi har en Martha Skytte, dansk statsborger, som har været så dum, at hun har forelsket sig i en fyr fra Ghana. Sådan er det jo en gang imellem, så kan man ikke rigtig gøre for, at kærligheden dukker op. Hun kan ikke få lov til at bosætte sig i sit eget land.

Hvad vil regeringen gøre ved, at vi har danske statsborgere, som bør have ret til at bosætte sig i deres land, men som ifølge regeringens lovforslag har været så uheldige at forelske sig i mennesker, som ikke befinder sig inden for de nationale grænser, og som derfor ikke kan få lov til at bosætte sig i det danske samfund?

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Nu er jeg lidt ked af, at de borgerlige partier fuldstændig undlod at deltage i debatten om ændringsforslagene. Normalt er det sådan, at der bliver stillet nogle ændringsforslag, og så argumenterer man for eller imod, men man undlod at argumentere imod, man stemte bare imod. Så jeg ved sådan set ikke helt præcis, hvad der er årsagen til, at f.eks. Venstre har den opfattelse, at folk, som har et klokkeklart asylkrav og særlige forbindelser til Danmark, nu ikke længere kan søge om at opnå asyl via en dansk ambassade.

Jeg vil så godt spørge til, hvordan loven ser ud nu. Mener fru Birthe Rønn Hornbech ikke, det er en uskik, at vi i dansk lovgivning forlanger noget af andre lande, som vi ikke selv er villige til at opfylde? Det vil sige, at vi forlanger, at andre skal tage imod flygtninge med særlig tilknytning til deres land, og vi vil afvise dem fra Danmark, der har et asylbehov, hvorimod vi ikke selv vil opfylde den samme betingelse. Synes fru Birthe Rønn Hornbech ikke, at det ikke hænger særlig godt sammen?

(Kort bemærkning).

Jann Sjørnsen (KRF):

Fru Birthe Rønn Hornbech hæfter sig ved, at der ligesom ikke er nogen, der har været hos hende og spurgt, om man ikke kunne snakke om nogle ting.

Jeg har haft et udmærket forhold til integrationsministeren i forhold til det her lovforslag. Vi har sådan set været enige om, at vi var så uenige, at der ikke kunne bygges bro. Og vi var så uenige, fordi udgangspunktet for regeringen, for Venstre og De Konservative hele tiden har været det kasseeftersyn, som V og K fremlagde før valget, og som vi var lodret imod på det tidspunkt. Derfor har der været en ganske afklaret uenighed mellem Kristeligt Folkeparti og regeringen på det her punkt.

Det, jeg synes er problemet, og som faktisk er voldsomt irriterende, er, at man på en og samme tid fastholder, at man bare vil gennemføre sin politik, og så klandrer man oppositionen i Folketinget for, at den ikke vil samarbejde, at den ikke fremkommer med sine ønsker. Det hænger altså ikke sammen. Debatten bliver ganske præget af irritation og frustration, når vi på én og samme tid skal beskyldes for, at vi ikke vil lægge stemmer til det, der nu en gang er regeringens politik, og det, at regeringen i øvrigt sådan set ikke er til sinds at ændre på den politik, som den fremlagde før valget.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg hørte hr. Kamal Qureshi i sit første indlæg efterlyse, om han kunne få – det synes jeg jeg kunne høre – samme fortrinsret som specielt præsterne, hr. Søren Krarup og hr. Jesper Langballe, har fået. Og der svarede jeg, synes jeg, meget imødekommende, og så får jeg det svar, som jeg godt kender, når man er imødekommende over for en mand: Jamen så går jeg videre, sagde

hr. Kamal Qureshi. Og så må jeg sige: Det gør jeg ikke.

Hr. Søren Søndergaard er ked af, at vi ikke har diskuteret ændringsforslagene. Jamen vi har jo argumenteret for lovforslagets indhold i bemærkningerne. Og når hr. Søren Søndergaard så stiller ændringsforslag om, at noget af det skal være, som det var tilforn, skal vi altså ikke argumentere én gang til. Det er jo velbegrundet set fra regeringspartiernes synspunkt, at lovforslaget er ændret. Så det bliver altså ikke anderledes.

Så mener hr. Søren Søndergaard, at vi pålægger andre lande noget. Så må jeg sige til hr. Søren Søndergaard, at Venstre er meget optaget af at få fælles regler i EU på dette område, men jeg har ikke hidtil sporet nogen særlig hjælp fra hr. Søren Søndergaard.

Så vil jeg da meget gerne svare hr. Jann Sjørn, men jeg betragtede det mest som en henvendelse til regeringen.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Fru Birthe Rønn Hornbech kritiserer oppositionen for ikke at have henvendt sig til fru Birthe Rønn Hornbech i forbindelse med forhandlingerne om udlændingepakken. Det må jeg sige! Selv om fru Birthe Rønn Hornbech opfatter sig selv som en slags viceminister på så at sige alle områder og såmænd også godt kunne fylde pladsen ud, er det stadig sådan, at man normalt henvender sig til ministeren, hvis man vil forhandle, eller også henvender ministeren sig.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det hr. Kamal Qureshi for tredje gang og derefter hr. Søren Søndergaard.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Jeg undskylder, hvis jeg har misforstået det. Hvis fru Birthe Rønn Hornbechs oplæg lægger op til, at man vil lave ændringerne i det lovforslag, vi skal til at vedtage meget snart, vil jeg meget gerne stoppe med at læse op fra listen. Men jeg forstod, at det var integrationsloven, vi snakkede om.

Når jeg siger, at jeg gerne vil gå videre, er det jo, fordi den eksisterende lov rammer de her mennesker. Jeg har fået at vide af deres foreningsrepræsentation, at jeg på et eller andet plan skal gøre opmærksom på de her personer. Derfor vil jeg gerne tage den næste på listen,

som er en hr. Torben Estermann, som har forelsket sig i en pige fra Afrika. Han er også dansk statsborger og bosat i Danmark og burde på alle måder have ret til at slå sig ned i sit eget land, uanset til hvilken persons fordel hans forelskelse er faldet ud. Han vil ikke kunne bosætte sig i det her land, hvis lovforslaget bliver vedtaget, hvad det selvfølgelig gør, fordi der er et flertal i Tinget for det.

Kl. 11.00

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Først og fremmest vil jeg godt bede fru Birthe Rønn Hornbech gøre opmærksom på, hvor i bemærkningerne til lovforslaget argumentationen for det forslag ligger. Det kan fru Birthe Rønn Hornbech gøre på to sekunder, så det vil formentlig ikke være noget problem for fru Birthe Rønn Hornbech.

Det lovforslag, vi behandler her, indebærer altså, at efter at vi har afvist, at vi vil give folk, der har et asylbehov, ret til at få asyl i Danmark, selv om de har nær tilknytning til Danmark, at vi fastholder en paragraf, der hedder:

Opholdstilladelse kan nægtes »... på grund af længerevarende ophold, derboende nære slægtninge eller andre tilsvarende forhold har nærmere tilknytning til et andet land, hvor udlændingen må antages at kunne opnå beskyttelse.«

Det vil sige, at hvis en udlænding har en nærmere tilknytning til et andet land, kan vi fra dansk side sige: Søg derovre, prøv at søge derovre. Men hvis der kommer en udlænding og siger: Jeg har tæt tilknytning til Danmark, jeg vil godt søge, og jeg er i udlandet, jeg vil godt søge, så siger vi, at det kan vedkommende ikke få lov til. Er det ikke en selvmodsigelse?

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Nej, sagt til hr. Søren Søndergaard, det er ikke nogen selvmodsigelse. Ambassadeansøgninger foregår i nærområderne, hvor der er andre muligheder for at søge tilflugt, f.eks. i FN's flygtningelejre.

Den anden situation, hr. Søren Søndergaard nævner, er den situation, hvor asylsøgeren befinder sig i Danmark. Jeg skal såmænd ikke lægge skjul på, at jeg gerne så, at vi i langt højere grad udnyttede reglerne om første asylland, end vi gør i dag. Men enhver vil kunne forstå, at man i hvert fald så skal søge beskyttelse der,

hvor man har størst tilknytning. Man skal ikke kunne shoppe rundt i EU-landene.

Jeg er nødt til at sige til hr. Kamal Qureshi, som så charmerende bliver ved med at lægge op til dans, at jeg ikke foretager sagsbehandling her fra Folketingets talerstol. Der skal udøves en afvejning af de forskellige kriterier, som er opregnet i udlændingeloven, og det forudsætter, at man kender de konkrete sager. Som hr. Kamal Qureshi ved, er jeg meget stor tilhænger af grundlovens regler om magtfordeling og holder mig til det, jeg skal, nemlig at være lovgiver.

Og så skal jeg lige sige til fru Elsebeth Gerner Nielsen, at hvis man synes, rønnebærrerne er sure, er det helt i orden, at man giver udtryk for det. Men efter forretningsordenen er det jo sådan, at hvis man begynder at komme med korte bemærkninger til ordføreren, må man også finde sig i, at ordføreren svarer. Hvis det så ikke er ordføreren, man vil tale med, må man henvende sig til regeringen på et andet tidspunkt i talerækken.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Og så hr. Søren Søndergaard for tredje gang.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg må indrømme, jeg bliver forvirret, når fru Birthe Rønn Hornbech siger, man skal søge der, hvor man har størst tilknytning. Det er jo lige præcis det, man har vedtaget at man ikke længe kan få mulighed for, medmindre man bruger menneskesmulgere. Det er lige præcis det, man har afskaffet.

Hvad er det, vi snakker om? Vi snakker om tre iranske flygtninge, brødre, som kæmper mod det fundamentalistiske islamiske diktatur. Det må være noget, som mange her i Tinget vil kunne støtte; jeg gør i hvert fald. En af dem bliver forfulgt og kommer til Danmark. Et par år senere bliver de to andre forfulgt. De slipper ud. En kommer til Danmark, og både den første og den anden får asyl. Den tredje ender f.eks. i Tyrkiet eller et andet sted og søger så via en dansk ambassade på grund af nær tilknytning til Danmark til landet, fordi familien er her. Den person vil typisk efter den nye lovgivning – måske også efter den gamle; det ved jeg ikke engang – få afslag.

Det er den slags ting, vi snakker om, folk, der har et klokkeklart asylbehov, og så siger fru Birthe Rønn Hornbech, at man skal søge det sted, hvor man har størst tilknytning. Ja, men når

man nu ikke har nogen tilknytning til Iran, fordi man er blevet smidt ud af det fundamentalistiske islamiske diktatur og har to brødre i Danmark, har man så ikke størst tilknytning til Danmark? Eller hvad?

Kl. 11.05

(Kort bemærkning).

Ritt Bjerregaard (S):

Fru Birthe Rønn Hornbech har svært ved at få det til at hænge rigtigt sammen. På den ene side sagde hun til hr. Jann Sjursen fra Kristeligt Folkeparti for et øjeblik siden, at med hans kommentarer burde han henvende sig til regeringen. Når fru Elsebeth Gerner Nielsen så siger, at det i en forhandling er naturligt at forhandle med regeringen, så mener fru Birthe Rønn Hornbech, at der er tale om sure rønnebær.

Det er altså sådan, sagt til fru Birthe Rønn Hornbech, at regeringen og Venstre og De Konservative har valgt at lave forliget med Dansk Folkeparti. Det er de i deres gode ret til, men så er der ikke nogen grund til her i Folketingssalen at blive ved med at postulere, at man gerne ville have et bredt flertal, endsiige genoplive ideer om nationale kompromiser. Det har der ikke på noget tidspunkt været tilløb til fra regeringens side og heller ikke fra Venstre og De Konservative i Folketingssalen.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg tror ikke, hr. Søren Søndergaard har ret i, at jeg sagde, man skulle søge der, hvor man havde størst tilknytning. Jeg tror, jeg sagde, man skulle have opholdstilladelse der, hvor man har størst tilknytning. Ellers var det en fejl fra min side, for det var i hvert fald det, jeg mente.

Men det, jeg kan høre af hr. Søren Søndergaards spørgsmål, er jo, at vores grundsynspunkt er helt forskelligt. Vi har et forskelligt udgangspunkt. Hr. Søren Søndergaard har sådan set den opfattelse, at enhver, der ønsker at komme til Danmark, skal have lov til det, og det mener vi altså ikke. Nærmere kan jeg ikke komme det.

Jeg kan stadig væk ikke forstå fru Ritt Bjerregaard og andre, der bliver ved med at køre rundt i, om det er regering, eller om det er ordfører. Det korte af det lange er, at det er oppositionen, der starter kritikken af, at der ikke har været forhandlinger, og dertil kan jeg kun svare, at ingen har henvendt sig til mig. Jeg har ikke

bedt nogen om at skulle henvende sig til mig. Jeg konstaterer bare, at det ikke er sket.

Naturligvis har vi da valgt at indgå en aftale med dem, som er sat i Folketinget med mange mandater på grund af udlændingepolitikken. Men det nytter da ikke noget. Vi har da samtidig ønsket at få så mange med som muligt. Det er en vigtig folkelig sag. Vi har jo hørt, hvad Socialdemokraterne førte sig frem med i valgkampen. Vi har kunnet se artikler og journalister, der nærmest var sure over, at der ikke var nogen forskel. Vi har hørt de socialdemokratiske borgmestre udtale sig. Jamen det er jo Socialdemokratiets eget problem, at man ikke vil være med.

Men når jeg stadig væk er skuffet, er det, fordi jeg synes, jeg hørte holdninger i kommunerne, på arbejdspladserne og fra politikere i valgkampen, der tydede på, at vi ikke stod så langt fra hinanden. Det må man så konstatere nu. På grund af interne fløjkampe i Socialdemokratiet er det blevet anderledes. Det respekterer vi naturligvis, og så har vi et parlamentarisk flertal bag os, og sådan er det.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Fru Birthe Rønn Hornbech siger, at det er helt naturligt, at man indgår forlig med et parti, som er kommet i Folketinget med rigtig mange mandater takket være partiets udlændingepolitik.

Det kan jeg ikke forstå er naturligt. Hvori ligger det naturlige? Chirac kunne have fået magten i Frankrig ved tidligere lejligheder, hvis han var gået i regering med Le Pen, men gjorde det ikke på grund af Le Pens udlændingepolitik. Det samme kunne regeringen sagtens have valgt. Hvorfor gjorde man ikke det?

Hvorfor holdt man ikke fast i den humanistiske tradition? Hvorfor laver man ikke et forlig hen over midten? Der er ikke noget naturligt i, at forliget skal laves med de ganske få mennesker, som også repræsenterer ganske få mennesker på udlændingområdet.

Kl. 11.10

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg takker fru Elsebeth Gerner Nielsen for det spørgsmål. Det er jo en ren foræring til Danmarks liberale parti. Hvorfor lytter man til vælgerne? Det er det, fru Elsebeth Gerner Nielsen spørger om. Hvorfor lytter man til vælgerne? Jamen sådan har vi det nu i Venstre, at det gør vi.

Vi er gået til valg på at gøre udlændingepolitikken til et højt prioriteret emne. Det er der andre partier, der også har gjort. Jeg fornemmede egentlig også, at den tidligere indenrigsminister fru Karen Jespersen gjorde det, men nuvel, der er andre, der bestemmer i det parti nu.

Venstre og De Konservative og Dansk Folkeparti gik i hvert fald meget klart til valg på et spørgsmål om udlændingepolitikken, og der kom en meget bred opbakning fra vælgerne. Og så kan fru Elsebeth Gerner Nielsen ikke forstå, at man i dansk folkestyre med langvarige traditioner holder sine valglofter og derved i øvrigt også lytter til vælgerne. Jamen jeg er da godt klar over, at det lille Radikale Venstre lytter til helt andre end vælgerne; det skal jeg ikke blande mig i.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Fru Ritt Bjerregaard for tredje gang.

(Kort bemærkning).

Ritt Bjerregaard (S):

Fru Birthe Rønn Hornbech bevæger sig længere og længere ud. Nu er undskyldningen for kun at lave et forlig med Dansk Folkeparti interne fløjkampe i Socialdemokratiet. Hvor langt kan man efterhånden komme ud, vil jeg spørge fru Birthe Rønn Hornbech.

Vi har ikke lagt skjul på, at det her spørgsmål er noget, der optager os meget. Vi har mange diskussioner. Vi har også forskellige opfattelser, og ud af det laver vi et kompromis. Vi har klart meddelt, hvad vi kan støtte i regeringens udspil, og hvad vi ikke kan støtte i regeringens udspil. Vi har haft en god, udmærket kontakt med vores borgmestre, som har mange af de her problemer inde på livet. Vi føler os fuldt ud i overensstemmelse med vælgerne i den stillingtagen, som vi har valgt på det her område.

Regeringen kunne, hvis regeringen havde været interesseret i det, også have inddraget Socialdemokratiet. Vi har tilbudt det. Regeringen valgte fra, regeringen ville have sit flertal med Dansk Folkeparti. Så jeg synes ærlig talt, som jeg har sagt det mange gange, at man skulle stå ved det.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg skal love for, at når det drejer sig om holdningen til dansk folkestyre, er der meget langt imellem os. Der er ikke tale om, at jeg på nogen måde vil undskylde vores udlændingepolitik,

eller at loven bliver stemt igennem med Det Konservative Folkeparti og Dansk Folkeparti, tværtimod.

Vi står ved den politik, vi har stået for i årevis. Vi har opnået en aftale med Dansk Folkeparti. Det har været som med alle andre ægteskaber. Det har været sådan lidt op og ned med stemningen, man må give og tage, og så når man et resultat, og det er historisk.

Det historiske er også, at nu er der et klart flertal for, at loven kan forvaltes, som den er vedtaget. Vi ser allerede resultatet i denne uge: Der blev ikke nogen særlov for Københavns Domkirke.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):
Fru Sophie Hæstorp Andersen som ordfører.

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Socialdemokratiet har før sagt, og det siger vi gerne igen, at vi vil sikre en konsekvent og retfærdig linje i udlændingepolitikken ved at støtte en udlændinge- og integrationspolitik, der skaber sammenhold og ikke splittelse.

Ved tredje- og sidstebehandlingen af regeringens forslag til en ny udlændingelov i dag er det Socialdemokratiets klare opfattelse, at regeringen bidrager til det sidste: splittelse mellem udlændinge og danskere.

Den allervigtigste opgave, det danske samfund står over for, er at styrke integrationen af udlændinge i de kommende år, så de kan deltage i og bidrage til det danske samfund på lige fod med andre danskere.

Der er intet alternativ til integration. Danske grænser kan ikke lukkes hermetisk. Det løser ikke de nuværende problemer i Danmark, og det er ikke et realistisk svar i en verden, der desværre er præget af enorme flygtningestrømme.

Vi kan ikke tilslutte os en politik, der overordnet forhindrer, at folk på flugt kan få beskyttelse i Danmark, og som udskyder integrationsindsatsen og lader enkelte mennesker i en usikker livssituation i helt op til 7 år, efter at de er blevet anerkendt som flygtninge i Danmark.

Kl. 11.15

En sådan politik er ikke kun udtryk for et andet syn på mennesker, der er flygtet fra tortur og politisk forfølgelse, den er også i direkte modstrid med Socialdemokratiets mål om at samle den danske befolkning om en humanistisk og retfærdig udlændingepolitik.

Det er ved tredjebehandlingen af L 152 i dag en kendsgerning, at regeringen nu vil gennem-

føre sin politik på udlændingeområdet med Dansk Folkeparti. Dette har regeringen besluttet, uagtet Socialdemokratiet siden fremsættelsen af lovforslaget den 28. februar gentagne gange har foreslået forhandlinger punkt for punkt ved bl.a. at melde konkret ud, hvor vi så problemer i lovforslaget, og hvor vi gerne bidrog til konkrete løsninger.

Vi støtter bekæmpelsen af tvangsægteskaber og en 24-års-aldersgrænse for begge parter, før der kan søges om familiesammenføring. Det kan give særligt de unge kvinder et pusterum til at få en uddannelse og skabe deres eget liv. Vi lægger vægt på, at aldersgrænsen er et klart krav, som alle kan leve op til med tiden.

Vi støtter ikke regeringens formulerede tilknytningskrav ved ægtefællesammenføring, da dette vil få helt uoverskuelige konsekvenser for retssikkerheden og medføre en indirekte diskrimination af danske statsborgere med anden etnisk baggrund.

Socialdemokratiet støtter ligeledes lovforslagets elementer om, at flygtninge og indvandrere med midlertidig opholdstilladelse, der begår hård kriminalitet, skal have udsat deres muligheder for at søge permanent opholdstilladelse. Danmark skal ikke være et attraktivt land for kriminelle udlændinge.

Det er dog kendetegnende, at regeringen ikke reelt har ønsket at forhandle om denne ellers så vigtige lov for Danmark. Socialdemokratiet har kun modtaget en række høflighedsvisitter fra en venlig minister.

Det har været tydeligt, at regeringen fra starten har stilet mod et forlig med Dansk Folkeparti. Umiddelbart ville der ellers have været en lang række fordele ved at indlede forhandlinger med Socialdemokratiet om lovforslagets enkelte dele. Socialdemokratiet er enig i den massive kritik fra nabolande, nære allierede og FN's Flygtningehøjkommissariat, som i de sidste uger har haglet ned over regeringens stramninger på især flygtningeområdet. Forslaget om at ændre de facto-begrebet i udlændingeloven til et nyt beskyttelsesbegreb med det eneste formål, at færre flygtninge i fremtiden skal kunne søge og opnå beskyttelse i Danmark, har ikke overraskende bidraget til denne kritik – en kritik, som kunne undgås, hvis man ved anden behandling i sidste uge havde stemt for Socialdemokratiets ændringsforslag om at bibeholde de facto-begrebet i dansk udlændingelov.

Ligeledes finder vi det heller ikke rimeligt at øge længden af den midlertidige opholdstillad-

delse fra 3 til 7 år, som det gennemføres med forslaget. Derfor stillede vi også et ændringsforslag til lovforslaget om, at 3-års-reglen fastholdes, men blev igen nedstemt. Med regeringens forslag forlænges nu den tid, hvor især flygtninge skal leve i usikkerhed om deres fremtid, betragteligt til skade for integrationen og til skade for Danmark.

Ved andenbehandlingen redegjorde jeg for en række andre elementer i loven, som Socialdemokratiet er imod, det skal jeg ikke gentage i dag. Socialdemokratiet går ind for et samfund, der bygger på klare rettigheder, men også pligter. Vi forventer, at udlændinge, der får lovligt ophold i Danmark, gerne vil integreres i det danske samfund. Vi ønsker, at udlændinge skal deltage og bidrage til det danske fællesskab. Det danske samfund skal stille klare forventninger og krav herom. Til gengæld skal udlændinge kunne forvente støtte til at finde deres plads i det danske samfund.

Lovforslaget vil i sin udformning ved tredje behandling her i dag ikke bidrage til dette, kun skabe større kløfter og splittelse mellem udlændinge og danskere. Det er en splittelse, som Socialdemokratiet ikke vil lægge stemmer til. Derfor stemmer vi imod lovforslaget i dag.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Det er underligt at høre en socialdemokratisk ordfører i Folketingssalen i dag, hvor vi skal vedtage en ny udlændingelov, tale på den her måde.

Når man kommer ud til møder og debatter rundt omkring i det danske samfund, er den endtydige besked også fra mange af de vælgere, som typisk vil stemme på Socialdemokratiet, at der skal strammes op på de her ting, og man har overhovedet ingen forståelse for de bemærkninger, som f.eks. nu fremkommer fra den socialdemokratiske ordfører, fru Sophie Hæstorp Andersen, om, at det her vil skabe større kløfter, større splittelse, større konflikter i det danske samfund.

Det er altså ikke det, man taler om ude på arbejdspladserne, skal jeg hilse og sige. Det er ikke det, Anker Boye, Odenses borgmester, taler om, når han siger, han synes, det er en god aftale, der er indgået mellem regeringen og Dansk Folkeparti, som sikrer nogle stramninger her.

Det, jeg efterlyser et svar på, er, hvad det er, man vil have, når nu Socialdemokratiet ikke vil støtte det her. Man taler meget om integration,

men med til ordentlig integration hører, at vi får strammet op på antallet af flygtninge, der kommer hertil, og antallet af familiesammenføringer. Hvad vil Socialdemokratiet gøre ved det?

Kl. 11.20

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Tid til forundring, vil jeg så have lov at sige, for man kan stadig væk være totalt målløs. Efter det svidende valgnederlag, som Socialdemokratiet led i november, og hvor det er kendt fra dagspressen, at Socialdemokratiets folketingsgruppe er hundrede procent bevidst om, hvorfor man led det nederlag – man har oven i købet indhentet eksperter til at fortælle det, som vi andre har vidst igennem en årrække, nemlig at Socialdemokratiet ikke var i tråd med deres vælgere på det her punkt – går Socialdemokratiets ordfører alligevel op og nedgør det, vi nu om lidt skal stemme om, og der er hovedrysten og overlegne bemærkninger og attituder fra Socialdemokratiets folketingsgruppe.

Jeg fatter det simpelt hen ikke, og mit spørgsmål til Socialdemokratiet, ligesom det var ved sidste behandling, er: Hvis Socialdemokratiet, og det må man forbyde, skulle komme tilbage til regeringsmagten, hvad vil Socialdemokratiet så? Rulle loven tilbage til det, den er i dag med den splittelse, det giver i den danske befolkning, og ikke mindst den splittelse, det giver i Socialdemokratiets bagland?

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Hvem der er i overensstemmelse med vælgerne, det tror jeg vi skal overlade til vælgerne at afgøre på valgdagen.

Jeg har et spørgsmål til den socialdemokratiske ordfører, for jeg hørte det på den måde, at den socialdemokratiske ordfører som begrundelse for at stemme nej blandt mange andre fremragende begrundelser sagde, at det her var med til at svigte vores forpligtelser i forhold til folk på flugt.

Det forstår jeg ikke, for der er jo mange ting, der er galt med det her lovforslag, men på alle områder handler det jo primært om diskrimination eller noget, jeg vil opfatte som diskrimination.

Der er sådan set kun ét område, hvor det omhandler spørgsmålet om folk på flugt, og det er lige præcis spørgsmålet om ambassadeansøgninger. Før var der en mulighed for Socialdemo-

kratiet til at give udtryk for sin klare støtte dér, men det valgte Socialdemokratiet at undlade at gøre. Har jeg misforstået den socialdemokratiske ordfører?

(Kort bemærkning).

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Nu er det jo nødvendigvis ikke et selvstændigt mål for Socialdemokratiet, at fru Pia Kjærsgaard forstår vores politik.

Jeg vil også gerne sige, at måske er hr. Peter Skaarup ude på mange arbejdspladser, men jeg har sådan set også været ude masser af steder og tale med folk, der er fuldstændig enig i den linje, som Socialdemokratiet har lagt, både med hensyn til det, vi sagde under valget, og det, vi gør nu.

Det, vi sagde under valget, var, at vi godt ville være med til at stramme op i forhold til familiesammenføringerne, i forhold til tvangsægteskaber, og at vi heller ikke ville acceptere kriminelle udlændinge, og det er også de ting, vi tilkendegiver at vi støtter i regeringens forslag.

At det eneste element for flygtninge i dette lovforslag, der i øvrigt tæller 30-50 forskellige ændringsforslag til de nuværende love, skulle handle om ambassadeansøgninger, er jeg fuldstændig uenig med hr. Søren Søndergaard i. Det, som jeg siger på flygtningeområdet, er, at vi må tillade, at folk kommer ind i vores land, og at vi må tillade, at folk også bliver anerkendt som flygtninge, og det er derfor, vi vender os imod, at man nu fjerner de facto-begrebet.

Vi mener ikke, at det nye beskyttelsesbegreb på nogen måder er dækkende nok for de mennesker, vi ønsker skal kunne få asyl i Danmark – de mennesker, som vi mener er på flugt, og som vi mener skal have asyl, fordi de bliver individuelt forfulgt i deres hjemland.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jeg kunne forstå, at fru Sophie Hæstorp Andersen er ude på mange arbejdspladser, og der har man den holdning, at man skal sige nej til udlændingeloven og nej til stramminger.

Det lyder interessant. Kunne fru Sophie Hæstorp Andersen ikke fortælle, hvad det er for nogle arbejdspladser, man har været ude på, hvor man får det signal? Det hører jeg i hvert fald aldrig, når jeg kommer ud til debatmøder på arbejdspladser eller offentlige møder i forsamlingshusene. Det er ikke det signal, der gives. Det signal, der gives, er, at man i Danmark

ikke vil være til grin for flygtninge, der udnytter systemet, og det ønsker man opstramminger på.

Kl. 11.25

Man vil heller ikke have, at vi bliver ved med at tage mange flygtninge til landet, der sendes hertil af kyniske menneskesmuglere, men som lige så godt kunne hjælpes i det nærområde, de kommer fra, eller i det land, de kommer fra. Det er også en holdning, som jeg fornemmer meget klart på alle arbejdspladser og til offentlige møder, jeg er ude til. Det er holdningen.

Derfor er mit spørgsmål, som fru Sophie Hæstorp Andersen ikke svarede på, igen: Hvad vil Socialdemokratiet gøre ved den tilstrømning, som sidste år blev til ca. 25.000 nye flygtninge og familiesammenførte? Hvad vil Socialdemokratiet gøre, når man stemmer imod det her?

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Der er manglende svar fra Socialdemokratiet. Jeg synes, at Socialdemokratiets ordfører bør svare på, hvad Socialdemokratiet vil. Det der med, at man burde være indbudt til forhandlinger, og at man burde have været med, er meget godt, men hvad vil Socialdemokratiet?

Jeg skal meget bede om, at spørgsmålet fra hr. Peter Skaarup bliver besvaret, og mit spørgsmål er, om det ikke også drejer sig om antallet, at der er en grænse for, hvordan vi kan få det her til at lykkes, og at antallet er meget, meget afgørende.

Det næste spørgsmål, som fru Sophie Hæstorp Andersen bør svare på, er: Hvad vil Socialdemokratiet, hvis – det tror jeg ikke på, og jeg håber ikke på det – Socialdemokratiet fik chancen og der var et flertal for den politik, som vi nu forlader? Vil Socialdemokratiet så genindføre det? Vil Socialdemokratiet genindføre, at der åbnes for de facto-flygtninge, retskravet på familiesammenføringer og de andre ting, som Socialdemokratiets ordfører siger hun er uenig i?

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Den nuværende regering laver mange love. Den laver også mange dårlige love, der betyder dårlige forhold for flygtninge og indvandrere og dermed skaber spændinger i det danske samfund. Den laver sågar også love, der begrænser tilstrømningen til Danmark af flygtninge, der virkelig har et asylbehov.

Men jeg bliver nødt til over for den socialdemokratiske ordfører at insistere på, at det eneste sted i dette lovforslag, der er nogle begrænsnin-

ger for den gruppe af udlændinge, som er omfattet af flygtningekonventionen af 28. juli 1951, lige præcis er på spørgsmålet om ambassadeansøgninger, hvor Socialdemokratiet havde alle muligheder for at give sin mening til kende før, men valgte at undlade.

(Kort bemærkning).

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Til det sidste må jeg bare sige, at det har vi åbenbart forskellige holdninger til. Jeg mener også, at det er et meget særskilt område, hvorvidt man som flygtning overhovedet kan få asyl i Danmark eller ej, og det er derfor, vi kritiserer, at man nu fjerner de facto-begrebet.

I morges stod jeg på Hovedbanegården sammen med DSU og delte æbler ud og talte med en del mennesker om, hvordan det sidste halve år havde virket på folk, og hvad de syntes om den politik, der er blevet ført i Danmark, efter at den nye regering er trådt til. Det var altså ikke lutter positive røster om, at det var en fantastisk udlændingepolitik, vi i dag vedtager.

Tværtimod har jeg også hæftet mig ved de røster, der har været fra diverse meningsmålinger, der viser, at folk har nogle holdninger til udlændingområdet, men er der én ting, man er uenig med den nuværende regering i, så er det, at den ønsker at føre blokpolitik på det her område.

Socialdemokratiet har været ude forskellige steder, og man kan jo læse i betækningsbidraget, hvad vi støtter i dette lovforslag, og hvad vi godt ville have lagt stemmer til, hvis det havde været muligt. Men at sige, at vi bare afviser alt sådan uden videre og har gjort det fra starten, er forkert.

At sige, at vi heller ikke har et alternativ og vi ikke er kommet med nogen ideer til, hvad vi vil gøre, hvis vi kommer i regering, er også forkert. Vi har fremsat B 80 om forslag til en øget integrationsindsats i Danmark. Det er mere end, hvad Dansk Folkeparti har gjort. Tværtimod kan man i dag på Ritzau læse, at fru Pia Kjærsgaard ser det fuldstændig umuligt at styrke integrationsindsatsen i Danmark. Det er i hvert fald ikke noget, Socialdemokratiet kan tilslutte sig. Tværtimod mener vi, at den største udfordring for Danmark er at sikre, at alle kommer i arbejde, og at Danmark fortsat kan være et sted, hvor folk, der er på flugt, kan få beskyttelse.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det fru Pia Kjærsgaard for tredje og sidste gang.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Til det sidste skal jeg sige: Det, som fru Sophie Hæstorp Andersen kom med, var i hvert fald citatfusk. Jeg kan se, at fru Sophie Hæstorp Andersen har udtalelsen fra Ritzau. Jeg har den også selv liggende, og jeg vil godt have den refereret helt korrekt.

Men det, jeg må spørge fru Hæstorp Andersen om, er: Brugte man de der æbler til at kyle efter socialdemokratiske vælgere, der lige tilfældigvis kom forbi? For det er faktisk det, Socialdemokratiets ordfører åndeligt gør her fra talerstolen. Et æble om dagen holder en socialdemokrat væk. Det må være ud fra den devise.

Har fru Hæstorp Andersen ikke bemærket, at der i de målinger, der er foretaget om udlændingespillet, er tilfredshed blandt vælgerne i Danmark? Har fru Hæstorp Andersen ikke bemærket, at der faktisk var et komfortabelt flertal efter november, hvor en meget stor del af debatten handlede om udlændingepolitikken, og hvor de partier blot nu efter bedste evne forsøger at leve op til de løfter, der blev afgivet? Og det er da al ære værd.

Nej, Socialdemokratiet gav ingen løfter om et stop for det her. Nej, det gjorde Socialdemokratiet ikke. Og Socialdemokratiet ligger, som det har reddt.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Jeg ved ikke, om fru Sophie Hæstorp Andersen vil svare? ... Det vil hun.

(Kort bemærkning).

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Er der nogen, der ligger, som de har reddt, er det da netop regeringen, der i dag vedtager dette her lovforslag kun med støtte til højre i salen.

Jeg vil godt sige, at jeg har Ritzautelegrammet her, og her udtaler Dansk Folkepartis leder, fru Pia Kjærsgaard, at hun tvivler på, at partiet kan blive enigt med regeringen om et integrationsudspil til efteråret. Det er urealistisk at skaffe arbejde til 50.000-60.000 indvandrere i årene op til 2010. Hvis det ikke er det samme som at sige, at integration i Danmark er direkte umulig, så ved jeg ikke, hvad det er. Det kan godt være, at fru Pia Kjærsgaard enten føler sig forkert citeret, eller at jeg måske lægger noget forkert i det, som står her. Men sådan opfatter jeg det i hvert fald.

Det skal være mine afsluttende bemærkninger.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Jeg vil nu gøre opmærksom på, at debatten under alle omstændigheder kun får lov til at løbe her i formiddag. Kl. 13.00 tager vi forespørgselsdebatten, og det, der ikke bliver nået, må så blive gjort færdigt i morgen. Men jeg agter at køre frem til kl. 12.20 i håb om, at vi kan nå så meget som muligt.

Hr. Peter Skaarup for den sidste korte bemærkning.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jeg synes, at der er en mangel på svar fra den socialdemokratiske ordfører. Jeg har nu to gange spurgt: Hvad er det, Socialdemokratiet vil gøre i forhold til tilstrømningen? Og hver gang bliver der bare sagt: Nå ja, men Socialdemokratiet har fremsat et forslag angående noget integration. Men det besvarer altså ikke spørgsmålet om, hvad man vil gøre ved tilstrømningen. Og det er jo netop det, som det her forslag sigter på at gøre, nemlig fjerne de facto-begrebet, som har været det forhadte begreb, der har betydet, at Danmark på en række områder går langt ud over, hvad konventionerne siger at vi skal gøre.

Derfor er mit spørgsmål til Socialdemokratiet: Hvis man ikke vil fjerne de facto-begrebet, og det vil man åbenbart ikke, hvad vil man så? Skal vi fortsat modtage 25.000 asylsøgere og familiesammenførte om året, eller skal det være 30.000, skal det være 40.000? Og det er der, jeg fornemmer, at man i det socialdemokratiske bagland og langt ind i den socialdemokratiske folketingsgruppe har en anden holdning, end de åbenbart førende i Socialdemokratiet fortsat har. Og så længe der ikke bliver gjort noget ved de holdninger, vil vi fortsat se, at der vil være stor opbakning blandt vælgerne til den politik, der er fremført her. Det er jo også det, meningsmålingerne viser.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det fru Sophie Hæstorp Andersen for at svare. Man bliver nødt til at respektere taletiden. Vi har så meget pres på, og i morgen bliver det også meget, meget sent. Jeg vil bede om, at man respekterer taletiden og sidder fremme, når man skal have ordet.

(Kort bemærkning).

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Det er fuldstændig korrekt. Vi ønsker at oprettholde det de facto-begreb, vi har i Danmark, og som går lidt videre end det beskyttelsesbegreb, man nu lægger ind.

Det hensyn, vi har lagt vægt på, og som regeringen beskriver, er jo, at den eneste grund til at ændre på de facto-begrebet er, at færre kan få asyl i Danmark. Men vi er ikke enige i, at det skal være målet.

Derudover vil jeg om tilstrømning sige, at hr. Peter Skaarup jo blander tingene fuldstændig sammen. Han siger, at tilstrømning har noget at gøre med, hvor mange flygtninge og det ene og det andet, og så begynder han pludselig at snakke om familiesammenføring oven i det hele.

Som sagt: Socialdemokratiet ønsker at oprettholde de facto-begrebet, men vi støtter, at man indfører en aldersgrænse på 24 år ved familiesammenføringer. Det er vores svar på det, som fru Pia Kjærsgaard og hr. Peter Skaarup kalder tilstrømning. Hvad er Dansk Folkepartis svar på det, vi kalder integration? Det har vi nemlig ikke hørt endnu.

Kl. 11.35

Peter Skaarup (DF):

Til det sidste kan jeg sige, at svaret jo er, at det danske samfund, anført af Socialdemokratiet gennem så lang tid tilbage, som flygtningeproblemet har været debatteret, har et enormt problem med integration. Derfor er svaret jo, at vi skal gå utrolig meget i dybden, når der skal laves en ny integrationspolitik i Danmark, for den integrationspolitik, der har været hidtil, har ikke virket, og det bærer Socialdemokratiet sit store ansvar for.

Så kan Socialdemokratiet her i dag komme med nok så mange forklaringer om, hvilke forslag man har fremsat osv., osv. Men så længe, at integrationspolitikken ikke har fungeret, og Socialdemokratiet sidder med hovedansvaret, har Socialdemokratiet et problem også på det her område.

Så vil jeg sige noget generelt om lovgivningen, vi vedtager i dag. Den har været meget debatteret, og grundlæggende er signalet jo allerede opfattet i udlandet. Det viser sig, at antallet af asylsøgere ser ud til at være faldende her i landet. De asylsøgere, der ligesom smugles uden om køen, nemlig via de kyniske menneskesmuglere, kommer ikke hertil i samme omfang, som de har gjort tidligere.

Dermed er det ikke sagt, at hele politikken er på plads. Vi kan endnu ikke se med sikkerhed, om det her kommer til at virke på lidt længere sigt, og vi må så om et eller halvandet år se, om det kommer til det. Men som det ser ud lige nu, kan jeg hilse Socialdemokratiet og sige: Det ser ud til, at den politik, som regeringen og Dansk Folkeparti nu i samarbejde gennemfører, kommer til at virke. Det er jo egentlig en væsentlig ting for vælgerne at vide, for de afgav deres stemme for at få noget i retning af den politik, som vedtages her i dag.

Det, der er godt ved lovgivningen, der vedtages, er jo bl.a., at de facto-begrebet bliver afskaffet. Det bliver godt nok erstattet af et andet begreb, nemlig beskyttelsesbegrebet, og vi har selvfølgelig diskuteret med regeringen, hvor meget fornuft der er i det. Men vi vurderer, at skal vi overholde vores internationale konventioner og forpligtelser, er situationen den, at så skal man indføre det her beskyttelsesbegreb, og så må vi se hen ad vejen, hvordan udviklingen bliver, og om der kan laves yderligere stramminger inden for den begrebsverden, vi kender i dag. Det vil vi slå til lyd for, hvis lovgivningen ikke kommer til at virke, og det kommer vi til at se i den kommende tid om den gør.

Så er der en anden ting, som vi har lagt meget vægt på i forhandlingerne, og det er flygtninges retskrav på en bolig inden for 3 måneder, der skal afskaffes. Og det er det så blevet. Det viser sig nu, at kommunerne kan overveje, hvem i kommunen der trænger mest til en bolig inden for det råderum, kommunen har.

Førhen har det været sådan, at flygtninge kom i første række. Efter 3 måneder skulle man skaffe en bolig til flygtninge. Nu er det sådan, at kommunen kan overveje: Er der studerende, eller er der ældre, der af den ene eller anden årsag har mere brug for en bolig? For så er det dem, man skal tilbyde de pågældende boliger, som kommunen har råderet over.

Det er altså en omvendt og ny situation, som i virkeligheden kommer til at hjælpe utrolig meget på integrationen, netop det, Socialdemokratiet taler meget om, men åbenbart ikke vil støtte. Danskerne føler nemlig: Nu får vi fjernet den forhindring, som 3-måneders-reglen og retskravet har været, nemlig at der skulle tilbydes en bolig inden for 3 måneder. Nu bliver det sådan, at man med sig selv kan sige: Nå ja, men nu er der i hvert tilfælde ikke en diskrimination indbygget i systemet over for danskere, som den regel har været udtryk for.

Så bliver det sådan, at reglerne for at erhverve dansk statsborgerskab skærpes kraftigt. Det har regeringen selv ønsket. Vi har nok ønsket endnu yderligere stramminger i forhold til det. Og det betyder også en kraftig nedgang i antallet, der får dansk indfødsret, og det har vi set som værende vigtigt. Vi er måske ikke kommet igennem med alt, hvad vi ville have, men vi kommer i den situation i de kommende år, at det her emne skal tages op igen. Der vil vi så se, hvordan udviklingen bliver.

Når det gælder reglerne for familiesammenføring er det sådan, at retskravet bliver fjernet. Det er igen en meget omdiskuteret sag, som Socialdemokratiet jo altså heller ikke vil være med til. Der vil man stadig væk bevare det her retskrav, og det er jo igen bevis på, at man er fuldstændig ude af trit med sine vælgere, sit kommunale bagland, sine socialdemokratiske borgmestre på Vestegnen og f.eks. Odenses borgmester, Anker Boye, der har sagt, at den her aftale er fornuftig.

Kl. 11.40

Så der er altså en række fornuftige elementer, som vi nu kommer til at følge virkningen af, og vi vil i Dansk Folkeparti selvfølgelig holde meget øje med det her, og det er jeg også sikker på regeringen vil, for at se, om det kommer til at virke. Vi synes, at det er en fair og retfærdig lovgivning, som er et udtryk for det ønske, danskerne har, og som de udtrykte ved folketingsvalget.

At Socialdemokratiet ikke har fattet det endnu, er debatten her et udtryk for. Men på et eller andet tidspunkt går det nok op for dem, og så får vi Socialdemokratiet med i det, jeg godt vil kalde et nationalt kompromis. Det viser sig, at aftalen støttes af vælgerne, og vi tror i Dansk Folkeparti, at det vil være sådan, at det her er starten på en ny udvikling inden for udlændingepolitikken, som vi i løbet af de kommende år kan blive meget tilfredse med her i landet.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Dansk Folkeparti var meget fortrøstningsfuldt med hensyn til virkningen af den lov, som bliver vedtaget nu om kort tid. Og fra Det Radikale Venstres side er vi helt sikker på, at der vil komme en virkning. Men jeg tror også, at der vil komme en virkning specielt fra en gruppe borgere, som Dansk Folkeparti måske kunne få lidt problemer med, og det er de danske statsborgere, som vælger at gifte sig med udlændinge.

Der er hvert år mellem 4.000 og 5.000 danske statsborgere, som vælger at finde en ægtefælle uden for landets grænser, og de skal nu igennem et krydsforhør og en kulegravning af deres personlige forhold og af deres barndom. Hvor mange ferier har de haft i udlandet? Hvordan er deres familiemæssige bånd tilbage i tiden? Har der været fædre, mødre, bedsteforældre og oldeforældre, der har haft tilknytning til det land, hvorfra deres nye ægtefælle kommer? Det vil blive et bureaukrati og en ydmygelse og en umyndiggørelse af danske statsborgere, som jeg ikke fatter, at Dansk Folkeparti vil udsætte danske statsborgere for.

Som ekstra trumf vil jeg sige, at de suverænt dårligst behandlede statsborgere i Danmark bliver danske statsborgere. De er dårligere stillet end EU-statsborgere, og det kan jeg simpelt hen ikke forstå Dansk Folkeparti kan gå med til.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Jeg synes, det er meget fint, at hr. Peter Skaarup snakker om vælgernes støtte. Jeg husker en undersøgelse, der blev lavet for ikke så længe siden, hvor man bad folk om at stemme på det parti, man gerne ville have ud af Folketinget. Det var en lidt omvendt afstemning, de lavede, og 90 pct. af alle dem, der afgav deres stemme ved den undersøgelse, stemte Dansk Folkeparti ud af Folketinget.

Hvis nu Dansk Folkeparti rent faktisk mener, at de så i den grad er i trit med danskerne, hvordan kan det så være, at de ikke er større?

Jeg erkender da gerne, at for mig er det her da en politisk kamp. Og vi står i SF for nogle holdninger, som deles af vores vælgere, en del af partiet, og det kan også godt være, at vi på nogle måder er uenige med dem, der stemmer på os. Men de vælger os, fordi vi er dem, der kan repræsentere deres holdning bedst muligt i salen.

Hvorfor er Dansk Folkeparti ikke større?

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Fru Elisabeth Arnold og Det Radikale Venstre ved jo meget godt, at Det Radikale Venstre har indtaget den position, som Dansk Folkeparti måske til en vis grad har i dag, og de har været meget afgørende for en række vigtige love, der er blevet vedtaget her i Folketinget. Det Radikale Venstre har jo brugt indflydelsen til at undgå stramninger, både når det gælder familiesammenføringsregler, og når det gælder asylsystemer.

Derfor bærer Det Radikale Venstre en meget stor del af skylden for, at vi først så sent i hele det her problem med udlændingelovgivningen får vendt skuden.

Fru Elisabeth Arnold tager afgørende fejl. Denne lovgivning er ikke vendt specielt mod danske statsborgere. Selvfølgelig er den ikke det. Den her lovgivning er vendt mod tvangsægteskaber og arrangerede ægteskaber, som er blevet en integreret del af dansk politik, hvorfor borgere i Danmark må finde sig i, at det foregår, idet Det Radikale Venstre har haft den her afgørende indflydelse på lovgivningen.

Til hr. Kamal Qureshi: Jeg ved ikke, hvorfra hr. Kamal Qureshi har sin viden om, at den danske befolkning ikke skulle være tilhænger af den lovgivning, der bliver vedtaget her i dag. Det var et meget klart signal. Støtten til Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti var klart over 50 pct. af stemmerne ved det folketingsvalg, vi har overstået. Det vil sige, at der er bred støtte til, at der skal ske nogle opstramninger. Det var signalet fra vælgerne.

Kl. 11.45

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Det er jo en yndet sport at tale om noget andet, når man bliver spurgt om noget, man ikke bryder sig om at svare på. Det Radikale Venstre har haft den indflydelse i dansk politi, de har haft, fordi andre partier har ladet det få det. Sådan er det!

Hr. Peter Skaarup svarede ikke på mit spørgsmål om, hvordan man kan gå med til et forslag, der f.eks. stiller danske statsborgere betydelig ringere end EU-borgere. Hvordan kan man forsvare over for danske statsborgere, der søger familiesammenføring med en udenlandsk ægtefælle, at de skal igennem en gennemtrawling af deres familieforhold, deres slægtskabsforhold, deres barndoms ferier, og hvad de eventuelt kan tale af fremmede sprog?

Hvordan kan Dansk Folkeparti forsvare, at almindelige danske statsborgere, som bare forelsker sig i en udlænding, skal igennem den stropeturs, den umyndiggørelse? Det er da ikke en måde at tage hånd om danske statsborgere på.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Jeg sagde jo altså klart og tydeligt til hr. Peter Skaarup, at jeg anerkender, at der er flertal, at der er stemt for af tre partier, men jeg går også

ud fra, at de partier jo ikke har den holdning, som Dansk Folkeparti har. Det samme gælder Socialdemokratiet. Det er jo det, som diskussionen drejer sig om.

Så spørgsmålet er lidt, at hvis nu Dansk Folkeparti i den grad er i trit med den danske befolkning, hvordan kan det så være, at det ikke er jer, der har et flertal i salen? I har et flertal sammen med regeringspartierne, det er fint nok, det anerkender jeg.

Det er et eller andet spørgsmål om at anerkende demokratiets principper og også at anerkende, at når folk stemmer på Socialdemokratiet, så er det altså ikke, fordi de er dumme, eller fordi de tager fejl og sætter kryds det forkerte sted. Jeg tror godt, folk ved, at O står for Dansk Folkeparti, og S står for Socialdemokratiet. (Munterhed). Undskyld mig! A står for Socialdemokratiet.

Så jeg synes simpelt hen, at det er et neglekt af vælgerens intelligens at sige, at de ikke kan finde ud af at stemme rigtigt, at de, der stemmer på Dansk Folkeparti, er nogle, som har bevæget sig, og at de, der stemmer på Socialdemokratiet, egentlig hellere ville have stemt på jer, hvis de fik lov. Det har de jo lov til.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Jeg bliver nødt til at sige, at man altså ikke må bruge direkte tale. Der er mange, der har gjort det i dag. Og nu vil jeg så påtale det, da det er en af mine egne, men det er ikke den eneste.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Det her lovforslag fjerner jo retten for flygtninge til at få en bolig, og det synes Dansk Folkeparti tilsyneladende er et rigtig godt forslag, men jeg vil godt vende det lidt om.

Et af de store problemer i Danmark er jo mangelen på boliger i de store byer. Jeg vil derfor godt spørge Dansk Folkeparti: Hvad vil Dansk Folkeparti gøre for at sikre, at der rent faktisk kommer boliger til mennesker, der bor i Danmark? I stedet for at lægge op til denne her nedskærings- og strammingspolitik over for bestemte grupper, hvad vil Dansk Folkeparti så sige til et forslag om, at alle fik en ret til en bolig inden for en 3-måneders-frist? Vil Dansk Folkeparti være med til at lave en sådan politik?

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det hr. Peter Skaarup for at svare.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Ja, lige til fru Anne Baastrup. Det lyder fra SF's side, som om flygtninge ikke får en bolig. Situationen er jo den, at der da forhåbentlig ikke er nogen her i landet, der ikke har tag over hovedet. Vi må gøre alt, hvad vi kan, for at folk i det hele taget får et tag over hovedet, f.eks. dem, der er hjemløse, og det er vi enige med SF i. Men der er jo ikke tale om, at flygtninge ikke får en bolig. Flygtninge får så sandelig en bolig, de kommer bare ikke foran i køen, som SF åbenbart ønsker, de skal.

Så til hr. Kamal Qureshi og at Dansk Folkeparti ikke har flertal: Nej, det har vi ikke. Det har SF heller ikke, slet ikke. Men situationen er den, at man er nødt til at samarbejde for at opnå nogle resultater, og man kan sige, at SF i forhold til udlændingelovgivningen fuldstændig har meldt sig ud af klubben. Det har Socialdemokratiet også, desværre, for det ville være fint nok, hvis begge partier også ville se det signal, der blev givet af vælgerne sidste år, den 20. november.

Til fru Elisabeth Arnold: Sagen er jo, at Det Radikale Venstre har været medvirkende til, at vi i dag har en situation, hvor indvandrere i høj grad finder deres ægtefælle i det land, hvor de kommer fra, både i første, anden og tredje generation, noget som en tidligere minister, fru Karen Jespersen, har peget på som et stort problem, men som Socialdemokratiet åbenbart, som det er i dag, ikke vil gøre noget ved. Og der er det så, vi siger, at når man er blevet dansk statsborger, er situationen som sagt desværre også, at man ofte henter sin ægtefælle i anden og tredje generation i det land, man oprindeligt kom fra.

Kl. 11.50

Derfor er vi også nødt til med den her lovgivning at skride ind over for tvangsægteskaber, arrangerede ægteskaber i de hjemlande i forhold til danske statsborgere, fordi vi jo godt ved, at en række udlændinge har fået dansk indfødsret og altså stadig væk henter deres ægtefælle i hjemlandet.

Så der er egentlig god fornuft i det, vi gennemfører her, og det burde Det Radikale Venstre også erkende, men man er jo bare uenig, og det må vi så acceptere.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Hr. Peter Skaarup svarende slet ikke på mit spørgsmål. Hr. Peter Skaarup må da erkende, at der er mennesker, der mangler boliger. Har hr.

Peter Skaarup en helt anden omgangskreds, end vi andre? Ellers må hr. Peter Skaarup da kende nogle mennesker, som leder med lys og lygte, og som ikke har råd til at give flere millioner kroner for en bolig. Eller har hr. Peter Skaarup en omgangskreds, der er af en sådan karakter, at man bare vælter rundt i de store villaer på Strandvejen?

Jeg er helt uforstående over for hr. Peter Skaarups svar. Det viser simpelt hen, at man slet ikke kender til, hvordan det danske samfund fungerer i dag. Vi har boligmangel. Hvad vil Dansk Folkeparti gøre for at standse boligmangelen?

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det hr. Holger K. Nielsen og derefter hr. Kamal Qureshi for tredje gang.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Jeg må tilstå, at jeg også var ved at falde ned af stolen, da jeg hørte hr. Peter Skaarup sige, at alle jo har en bolig i det her land, at alle har tag over hovedet. Kender hr. Peter Skaarup ikke virkeligheden? Der er i tusindvis af mennesker, der er boligløse; tusindvis af mennesker, der leder efter en bolig. Så skal vi høre sådan noget snak fra Dansk Folkeparti, at der ikke er nogen, der mangler bolig i det her land.

Det, som er problemet, er, at boligbyggeriet stort set er gået i stå i det her land og endnu værre: Med den finansloftale, Dansk Folkeparti har lagt stemmer til, bliver det yderligere forværret. Der vil blive strammet i forhold til kommuner, hvilket helt sikkert vil betyde en yderligere nedgang i boligbyggeriet. Byggeriets Arbejdsgiverforening har vurderet, at der vil ske et fald fra omkring 11.000 til 6.000 boliger næste år på grund af aftalen med Dansk Folkeparti.

I stedet for at snakke om, at vi skal fjerne retskravet for flygtninge, ville det så ikke være en idé, at vi fik en fælles diskussion om, hvordan boligproblemerne blev løst i det her land, så alle, både flygtninge, etniske minoriteter og danskere, får den bolig, de har behov for?

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Jeg beklager, at jeg ikke har lært tiltaleformerne endnu, så jeg vil prøve at gøre det mere præcist.

Jeg vil bare sige til hr. Peter Skaarup, at vi anerkender, at der er foregået en politisk kamp. Det er for mig at se demokratiets betingelser, at man må stå for de holdninger, man har, og prø-

ve at fremlægge den politik, man har, og så må man gøre det så godt som muligt.

I dag er der et flertal i Folketinget, som ikke er enig med SF i denne her politik. Fint nok, sådan er det, og så må vi bare slås videre for at overbevise befolkningen om, at vi vil noget andet. Vi vil et mere mangfoldigt samfund. Vi vil et samfund, der er mere åbent end det, Dansk Folkeparti vil. Fint. Og så håber vi selvfølgelig på, at vi kan få overbevist befolkningen om, at det, vi vil, er den rigtige vej, at det er en nødvendighed, samtidig med at vi skaber ordentlige forhold for danskerne at leve under.

Men jeg synes, at man da først står af demokratiet, hvis man begynder at sige: Jamen nu skal vi alle sammen ændre os – at vi ikke har ret til at have den dualisme, som demokratiet må være bygget op på.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det hr. Peter Skaarup for at svare, og derefter er det fru Elisabeth Arnold.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Fru Anne Baastrup og også hr. Holger K. Nielsen er inde på boligproblemerne. Jeg tror, vi er helt enige om, at der er mange mennesker i Danmark, der ikke kan få den bolig, de gerne vil have, som ikke har tag over hovedet på den måde, de gerne vil have det.

Men det, der er sagen, er, at fru Anne Baastrup sagde, at flygtninge ikke kunne få en bolig, men situationen er jo den, at det, vi afskaffer her, er særbehandlingen af flygtninge til at få en bolig inden for 3 måneder før folk, der har ventet i 10 eller 16 eller 20 år i det danske samfund. Altså danske statsborgere, der har ventet og ventet på at få en bolig, netop det, SF burde kæmpe for, at de skulle have, har været problemet her, nemlig at flygtninge er kommet ind og har fået særbehandling i forhold til danskere. Det er det, vi afskaffer her. Det burde SF jo faktisk støtte, hvis de har den politik, de fremhæver her fra talerstolen.

Kl. 11.55

Så lægges det ligesom frem, som om Dansk Folkeparti på grund af den finanslov, vi er med i, som vi er aftalepartnere i, nu er skyld i alverdens boligproblemer i Danmark. Men situationen er jo den, at det er ikke et nyt problem, at der er borgere her i landet, der ikke kan få den bolig, de helst gerne ville have. Det er jo et gammelt problem fra en periode, hvor SF har brøstet

sig af og pralet af her i Folketingssalen, at de har haft stor indflydelse på den ene finanslov efter den anden. Og her har hr. Holger K. Nielsen jo et forklaringsproblem.

Hr. Holger K. Nielsen har også et forklaringsproblem i forhold til, at SF har støttet en politik, der har betydet, at vi hvert år får 25.000 nye mennesker til Danmark, asylsøgere og familiesammenførte, som har et boligkrav. Er problemet i virkeligheden ikke, at hvis man ikke havde haft den tilgang af nye borgere, asylsøgere og familiesammenførte, så havde vi ikke de boligproblemer, som SF har ret i, vi har i det danske samfund? Og burde SF ikke, hvis de mente noget med den boligpolitik, hvor man siger, at der skal være flere boliger, så have sørget for, at den tilstrømning af udlændinge her til landet blev stoppet i stedet for bare at skøjte hen over tingene og sige: Ja, men det kan vi ikke støtte, og vi vil ikke være med til det, og vi vil ikke være med til det?

SF er hovedansvarlig sammen med Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre for denne her situation.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Blandt hr. Peter Skaarups mange manipulationer er den sidste jo virkelig en af de interessante. Der er ikke 25.000 nye boliger, der skal skaffes til de her ankomne fremmede hvert år. De, der kommer i forbindelse med familiesammenførselsreglerne, skal jo installeres i en bolig, som den herboende råder over i forvejen. Det er ikke nye boliger, vi taler om her, det er boliger, som i forvejen er beboet af danske borgere eller borgere, som bor i Danmark.

Men jeg vil godt vende tilbage til det, jeg har talt om nogle gange til hr. Peter Skaarup, nemlig tilknytningskravet som han gladeligt udsætter 4.000-5.000 danske statsborgere for om året, for at komme et problem til livs, hvis omfang ingen af os kender. Der er måske 100 eller 200 arrange-rede og tvangsægteskaber om året, som hr. Peter Skaarup gerne vil til livs, det vil vi sådan set også gerne, men for at gøre det, så udsætter man 4.000-5.000 danske statsborgere, ganske almindelige leverpostejfarvede statsborgere, der kan datere deres aner tilbage til vikingerne, for en ydmygelse, hvor de skal slæbes igennem et forhør om granskning af deres familieforhold, deres barndom og alt muligt andet. Det kalder jeg virkelig respekt for danske statsborgere.

(Kort bemærkning).

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Det, der bringer mig ind i debatten, er mennesker, der gentagne gange, ikke bare hr. Peter Skaarup her i dag, men også andre kan man læse i Politiken, bl.a. hr. Jesper Langballe, forsøger at gøre sig kloge på S-vælgeres holdninger, vores socialdemokratiske borgmestre og tillidsfolk, og hvilke signaler man kan udlede af valget. Det er jo altid meget underholdende, men skulle vi ikke hæfte os lidt ved kendsgerningerne, der hedder, at omkring 400.000 stemte på Dansk Folkeparti og 1 million stemte på Socialdemokratiet? Det afspejles i salen, hvor der sidder 22 ovre hos Dansk Folkeparti og 52 hos Socialdemokratiet. Jeg synes, tingene taler lidt for sig selv.

Derfor er det heller ikke underligt, at vi er uenige om, hvilket signal det her valg sendte. Vi er ikke uenige i, at der er et signal på udlændingeområdet, men vi er uenige i omfanget af signalet. Og denne her lov, der bliver vedtaget i dag, er jo fuldstændig i den modsatte grøft. Den vurderer vi ikke er det, som danskerne ønsker. Det, som danskerne og de, som har stemt på Socialdemokratiet, ønsker, er at få problemer løst, det er, at alle får mulighed for at bidrage til det danske samfund, og det vil denne her lov ikke bidrage til.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det hr. Holger K. Nielsen og derefter hr. Peter Skaarup for at svare.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Hr. Peter Skaarup siger, at der er mennesker, der ikke kan få den bolig, de vil have. Det er udtryk for den arrogance, der er hos Dansk Folkeparti. Der er ikke bare tale om, at der er mennesker, der ikke kan få den bolig, de vil have. Der er mennesker, der lever på gaden, mennesker, der ikke har nogen bolig, mennesker, der lever på herberger. Det er virkeligheden. Virkeligheden i stedet for det sniksnak, vi hørte før.

Og lad os blive fri for det der Christiansborgfnidder om: Ja, da I var der, kunne I have gjort ... Jeg tror, at de mennesker, der mangler en bolig, er fuldstændig ligeglade med det Christiansborgfnidder, hr. Peter Skaarup kører af. De vil godt have et svar på: Hvad er konsekvensen af den politik, Dansk Folkeparti laver sammen med regeringen? Og der er konsekvensen, at der sker en nedgang i boligbyggeriet i det her land,

en nedgang. Derfor vil det være nødvendigt med helt andre boller på suppen med hensyn til velfærdspolitikken, med hensyn til de økonomiske rammer for kommunerne, hvis det, vi hørte før, skal have nogen som helst mening i forbindelse med boligbyggeriet.

Kl. 12.00

Men indtil videre må jeg konkludere, at Dansk Folkeparti ønsker at genere flygtningene. De er fuldstændig ligeglade med de danskere, der mangler en bolig, og det er konsekvensen af den økonomiske politik, Dansk Folkeparti fører sammen med regeringen.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Hr. Holger K. Nielsen siger, at Dansk Folkeparti er fuldstændig ligeglad. Jeg kan meddele hr.

Holger K. Nielsen, at vi f.eks. senest i forbindelse med afsættelsen af 150 mio. kr. på finansloven har afsat penge til natteherberger for boligsøgende i de større byer. Her er altså et bevis på, at Dansk Folkeparti gør en indsats. (*Latter i salen*).

Det er måske meget morsomt for Socialdemokrater og SF'ere her i Folketingssalen; de griner i hvert fald ad det. Men undskyld mig: Det er Socialdemokratiet, SF og Det Radikale Venstre, der sad med magten her i Folketinget i sidste valgperiode, og hvad har SF, Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre gjort ved de boligproblemer? Jo, de har tilladt en særbehandling i integrationsloven, hvor man accepterer, at flygtninge kommer ind i boligkøen i en almennyttig boligforening foran danskere, der har ventet i 16 år. Det er SF's bidrag til at løse boligproblemerne.

Det er jo også derfor, integrationen slår fejl, fordi mange danskere her i samfundet siger: Jamen hvad kan det hele nytte? Hvordan kan det være, at vi skal springes over i boligkøen, når vi har været medlem af denne boligforening i 16 år? Det er der ingen der kan forstå, og det kan SF ikke forklare vælgerne, og derfor er frustrationerne her i Folketingssalen så tydelige i dag.

Det er jo i virkeligheden de sure rønnebær, fordi SF, Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre overhovedet ingen løsninger har. Man vil ikke engang stemme for, når andre sætter sig ned og finder frem til noget fornuftigt, der prøver at afhjælpe problemerne, så vi er tilbage dér, hvor SF er et protestparti, som på denne måde er med til yderligere at grave den grøft, der er mellem vælgerne og SF her i Folketinget, bredere. Det er mærkeligt, at man ikke kan se det, men situationen er, som jeg beskriver den her.

Så vil jeg sige til fru Sophie Hæstorp Andersen, som ikke rigtig vil anerkende, at der er nogle socialdemokrater, der vil have klare stramminger og vil have begrænsninger i antallet af flygtninge: Jeg tror nok, man bør henvise fru Sophie Hæstorp Andersen til hendes egen folketingsgruppe, hvor man fra en række medlemmers side åbent har sagt, at man vil egentlig gerne støtte den aftale, der er indgået mellem regeringen og Dansk Folkeparti, men man kan bare ikke få lov, fordi der sidder en ledelse, der ikke er lydhør over for befolkningen. Det er problemet i Socialdemokratiet.

(Kort bemærkning).

Anne Bastrup (SF):

Det er en noget absurd diskussion, hr. Peter Skaarup fører.

Første gang spurgte jeg, om hr. Peter Skaarup og Dansk Folkeparti ville være med til et forslag om, at man i stedet for at ændre 3-månederskravet for udlændinge simpelt hen siger, at alle skal have ret til en bolig inden for en 3-månedersperiode. Så sagde hr. Peter Skaarup, at der er ingen mennesker i Danmark, der ikke har en bolig, så blev hr. Peter Skaarup belært om, at det er der rent faktisk, og så kom hr. Peter Skaarup i tanke om, at der var vist noget med nogle natteherberger.

Jeg synes, hr. Peter Skaarup skal forholde sig konkret til det forslag, som jeg nu kommer med. Det er: Vil Dansk Folkeparti støtte, at vi simpelt hen laver et generelt retskrav om, at mennesker, der bor i Danmark, har ret til en bolig inden for en 3-månedersperiode?

Det næste: Det er fuldstændig rigtigt, at der er boligmangel, og det er fuldstændig rigtigt, at det skyldes den tidligere regerings politik og den forrige regerings politik, osv. Men hr. Peter Skaarup ved eller burde vide, at SF har rejst spørgsmålet ikke hver gang, vi har haft mulighed for det, men hver eneste gang.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg må indrømme, at jeg blev også lidt overrasket over hr. Peter Skaarups argumentation om, at årsagen til, at der er boligmangel, angiveligt er, at der kommer nye folk på boligmarkedet. Jeg må indrømme, at det forstår jeg ikke, for hvis det er rigtigt, hvad gør man så i lande, der er større end Danmark? Så må bolig mangelen jo være endnu større dér. Jeg tør slet ikke tænke på, hvordan det er i lande, hvor der bor 40 millioner

eller 100 millioner mennesker. Der må være en enorm boligmangel.

Kl. 12.05

Derfor må jeg tilstå, at i Enhedslisten har vi en lidt anden opfattelse. Vi har den opfattelse, at bolig mangelen skyldes, at der ikke bliver bygget boliger nok, at det sådan set er hovedproblemet. Det store problem er, at vi i Danmark f.eks. ikke har brugt noget af den udenlandske arbejdskraft, der er kommet hertil, til at bygge boliger, fordi den tidligere regering – ganske rigtigt i samarbejde med Venstre og De Konservative – lagde låg på boligbyggeriet. Det er problemet.

Derfor er det store spørgsmål: Vil Dansk Folkeparti være med til en dramatisk udvidelse af boligbyggeriet i Danmark? Det var ikke et krav, vi hørte i forbindelse med finansloven, men det kan være, vi kan få svar nu, for så kan vi gennemføre det, som jeg er fuldstændig enig med SF i: et retskrav for alle på at få en bolig.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Hr. Holger K. Nielsen for tredje og sidste gang.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Jeg hører også gerne det svar, der måtte komme på det klare spørgsmål fra fru Anne Baastrup og hr. Søren Søndergaard. Men jeg må tilstå, at det svar, vi fik fra hr. Peter Skaarup, viser jo, at hr. Peter Skaarups parti er useriøst.

Vi snakker om et markant boligproblem, der ganske rigtigt har hobet sig op gennem adskillige år, men som den nye finanslovaftale mellem Dansk Folkeparti og regeringen yderligere forværrer. Som jeg sagde tidligere, viser tal fra Byggeriets Arbejdsgivere, at der sker et dramatisk fald i boligbyggeriet i de kommende år.

Hvad er hr. Peter Skaarups svar? Det er at afsætte en klat penge til natteherberger. Jeg tror ærlig talt ikke, at de mennesker, der er boligløse i øjeblikket, forventede, at det var det svar, de ville få fra Dansk Folkeparti: I kan få en plads på et natteherberg. Er det virkelig Dansk Folkepartis boligpolitik, at man praler af, at man har givet lidt penge til natteherberger?

Det er da udmærket for mennesker, der trænger til det i meget akutte situationer. Men hvis Dansk Folkeparti mener, det er løsningen på boligproblemet at bygge flere natteherberger, så synes jeg virkelig, det er interessant og et nybrud i dansk boligpolitik.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Til hr. Holger K. Nielsen: Hvis der er nogen, der snakker Christiansborgsnak her i Folketingssalen, er det vist hr. Holger K. Nielsen.

Jeg sagde som et eksempel på noget af det, vi har gjort i Dansk Folkeparti for at rette op på de store problemer med mange hjemløse, som bl.a. SF har været årsag til, da man støttede den tidligere regerings politik, som gjorde mange hjemløse, at Dansk Folkeparti i forbindelse med finansloven har fået afsat penge til, at der nu oprettes natteherberger.

Hr. Holger K. Nielsen må da være glad for, at der trods alt kommer lidt flere boliger. Det er midlertidige boliger, men det er trods alt bedre end ingenting, som resultatet ville blive, end hvis man ikke gennemførte et sådant initiativ. Det må da være et skridt i den rigtige retning for SF, at man gennemfører et forslag som det, Dansk Folkeparti har fået gennemført her.

Så bliver hr. Holger K. Nielsen ved med at snakke om, at man forventer, at finansloven og vedtagelsen af den medfører færre boliger. Det er rigtigt, at Byggeriets Arbejdsgivere har lagt nogle beregninger frem, der måske kunne tyde på det, og det gør man måske, fordi man gerne vil have øgede tilskud og sådan noget.

Men der er ikke nogen dokumentation for, at det skulle blive udfaldet. Tværtimod er der tale om en finansieringsnedsættelse fra 14 til 7 pct., så det må formodes, at der bliver flere boliger ud af det, fordi det bliver lettere for kommunerne at etablere boliger.

Derudover er der den særbehandling, vi giver flygtninge og indvandrere, og som har floret gennem årene siden integrationslovens vedtagelse, hvor man skal have et retskrav på en bolig efter 3 måneder. Det har i hvert fald betydning – og det er til hr. Søren Søndergaard, hvis hr. Søren Søndergaard har tid til at høre efter – at der er blevet opkøbt boliger, måske boliger, der har været på tvangsauktion. For at honorere det krav, som venstrefløjen og den tidligere regering har stillet med 3-måneders-fristen, har kommunerne været nødt til at opkøbe boliger, for at flygtninge kunne få en bolig inden for de 3 måneder. Derfor ser vi nogle afgørende problemer her, som SF selv er skyld i, og derfor forstår jeg slet ikke den kritik, som venstrefløjen rejser her i Folketinget.

(Kort bemærkning).

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Det, der bragte mig herop anden gang, var ikke overraskende det sludder og vrøvl, vi igen skulle høre fra hr. Peter Skaarup i et forsøg på igen at gøre sig klog på socialdemokratiske vælgere og på Socialdemokratiet i det hele taget – et parti, han ikke kender særlig godt, eller som han har særlig meget tilfælles med.

Kl. 12.10

Under andenbehandlingen var det hr. Jesper Langballe, der ønskede at være en flue på væggen nede i det socialdemokratiske gruppeværelse. Jeg vil sige, at i Socialdemokratiets er vi da enormt meget bæredygtige over den store opmærksomhed, der er fra Dansk Folkeparti om, hvad vi burde mene på den ene side og på den anden side. Men det korte af det lange om Socialdemokratiets politik og det, som vælgerne ønsker efter det sidste valg, er, at der er en række udfordringer for vort land, og at danskerne ønsker, at disse udfordringer skal mødes. Men det må gøres med konkrete løsningsforslag og ikke med nemme løsninger, som at man bare kan smide alle udlændinge ud af landet, eller med et lovforslag som det, vi behandler i dag, der går fuldstændig over i den modsatte grøft.

Derfor kan vi ikke stemme for lovforslaget, men vi har givet udtryk for, at der er nogle steder, hvor vi ser nogle forbedringer. Men vi ønsker ikke at være Dansk Folkeparti, ligesom Dansk Folkeparti ikke ønsker at være Socialdemokratiet.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det hr. Søren Søndergaard, og så tror jeg, vi er ved at være henne mod frokostpausen.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg ved ikke, hvorfor hr. Peter Skaarup antydede, at jeg ikke hørte efter, hvad hr. Peter Skaarup sagde. Jeg hører altså altid efter, hvad hr. Peter Skaarup siger. Det er ikke altid, det hjælper, det skal jeg erkende, men jeg forsøger i hvert fald at forstå, hvad hr. Peter Skaarup mener.

Men i denne sag må jeg erkende, at jeg ikke fatter, hvad hr. Peter Skaarup mener; jeg forstår det simpelt hen ikke. Hr. Peter Skaarup står heroppe og begynder at snakke om, at grunden til, at der er boligmangel, er, at der kommer mange mennesker til Danmark, og hr. Peter Skaarup begynder at snakke om en løsning på problemet i form af natteherberger i stedet for at forholde sig

til det, der er det helt fundamentale problem: årsagen til, at der er boligmangel i Danmark, er, at der ikke bliver og ikke er blevet bygget nok boliger, og hvem har skylden for det?

Hr. Peter Skaarup kan jo i sit svar redegøre for, hvordan Dansk Folkeparti har stillet sig til de forslag, der er fremsat af SF og Enhedslisten i de forløbne perioder for at fremme boligbyggeriet i Danmark. Værsgo hr. Skaarup, muligheden er der!

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det hr. Peter Skaarup, og det er mit meget, meget solide håb, at det er den sidste korte bemærkning.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Fru Sophie Hæstorp Andersen kan stadig ikke erkende, at der i Socialdemokratiet og langt ind i den socialdemokratiske folketingsgruppe er folk, der mener, at der skal ske nogle stramninger over for tilstrømningen. Jeg ved ikke, måske har fru Sophie Hæstorp Andersen ikke fulgt med i medierne, men jeg kan nævne eksempler på medlemmer af den socialdemokratiske folketingsgruppe, som ønsker at støtte den lovgivning, der vedtages her i dag. Det har været fremme i pressen.

Fru Anne-Marie Meldgaard sidder i Folketingssalen, hr. René Skau Björnsson gør det, og hr. Per Kaalund gør det. Der er mange eksempler, også hr. Henrik Sass Larsen, der i medierne direkte har sagt, at han mener, der er brug for opstramninger. Så kan man sidde og ryste på hovedet, man kan være ligeglad, eller hvad man nu vil. Men situationen er, som jeg siger, og situationen er også den, at når vi møder socialdemokratiske vælgere, er deres klare opfordring til deres parti: Vær dog med på nogle stramninger.

Vi kender socialdemokratiske vælgere vældig godt i Dansk Folkeparti, vil jeg lige sige. Vi får hver dag nye medlemmer, der er tidligere socialdemokrater, hvis Socialdemokratiet skulle være i tvivl om, hvad situationen er. Sådan er situationen på grund af den overlegne holdning, som bl.a. en ordfører har vist fra talerstolen her i dag. Man kan lide det eller ej, men sådan er situationen.

Hr. Søren Søndergaard var inde på boligmangelen. Jeg tror, alle er interesserede i, at der bliver bygget flere boliger, men det er forkert at sige om en finanslov, der knap nok er begyndt at virke, at den medfører færre boliger. Situationen

er den, at i løbet af det næste halve år kommer finansloven til at virke, og til den tid får vi så at se, om den medfører færre eller flere boliger. Men det er da i hvert fald et fremskridt, at vi lukker for tilgangen af nye flygtninge og indvandrere, som har et retskrav på at få en bolig. Det er det, vi afskaffer, og det er jo bare fornuftigt.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det hr. Søren Søndergaard for tredje og sidste gang.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg må erklære min fuldstændige uenighed med hr. Peter Skaarup. Det er ikke korrekt, at alle har interesse i, at der bliver bygget nok boliger; det er ikke korrekt. Der er nogle, der fuldstændig entydigt har en interesse i, at der ikke er boliger nok, og det er dem, der lever af at leje boliger ud, og dem, der lever af sælge boliger.

Hvis der var boliger nok, hvad ville der så ske med lejen, og hvad ville der ske med prisen på huse? Ville den stige, ville den være konstant høj, som den er i dag, eller ville den gå ned? Nej, der er mange, der har interesse i, at der ikke er boliger nok, og problemet er, at hr. Peter Skaarups parti har allieret sig med dem.

Kl. 12.15

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Altså, nu er vi vist ude på overdrevet. At Dansk Folkeparti skulle have allieret sig med boligspekulanter, der ikke er interesserede i, at der er boliger nok – det er vist lidt langt ude!

Jeg må indrømme, at jeg må sige, at Enhedslisten må sidde tilbage med en dårlig samvittighed i forbindelse med dette emne. Enhedslisten har sammen med den gamle regering og SF været medbestemmende for, at man har givet flygtninge en særbehandling ved at give dem et retskrav på at få en bolig inden for 3 måneder. Det er det, Dansk Folkeparti nu er med til at ophæve, for vi mener ikke, det er rimeligt.

Vi mener – og det må hr. Søren Søndergaard dog også erkende – at situationen har været den, at for at opfylde det retskrav har kommunerne været tvunget til at opkøbe boliger, som ellers skulle være brugt af andre. Derfor bliver der da et boligproblem, når man hvert år tager 25.000

nye flygtninge og familiesammenførte ind i landet; det er da logik. Og hvis der sker en opbremsning, hvad der forhåbentlig kommer til at ske på baggrund af den nye lovgivning, vil det da formentlig også betyde, at det bliver nemmere at få en bolig.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Jeg skal her afbryde behandlingen af dette forslag. Den genoptages i mødet i morgen.

Jeg skal samtidig udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.00 med afslutningsdebatten.

Mødet udsat kl. 12.17

Mødet genoptaget kl. 13.00

Man gik til dagsordenens punkt 7, som var:

7) Forespørgsel nr. F 43:

Forespørgsel til statsministeren:

»Hvad kan statsministeren oplyse om den indenrigs- og udenrigspolitiske situation?«

Af Jens Rohde (V), Mogens Lykketoft (S), Pia Kjærsgaard (DF), Pia Christmas-Møller (KF), Holger K. Nielsen (SF), Marianne Jelved (RV), Søren Søndergaard (EL) og Jann Sjursen (KRF). (Forespørgslen anmeldt 12/4 2002. Fremme af forespørgslen vedtaget 18/4 2002).

Tredje næstformand (Kaj Ikkast):

Taletiden for ordførerne bliver i første omgang 20 minutter, i anden omgang 10 minutter. For så vidt angår korte bemærkninger, henvises til formandens brev til medlemmerne af 22. maj 2002.

Begrundelse

Jens Rohde (V):

Vi er nu nået til den sidste af de mange store forespørgselsdebatter, vi har haft i løbet af det sidste halve år. Vi er nået til Folketingets afslutningsdebat, og derfor skal jeg på vegne af samtlige Folketingets partier bede statsministeren om at redegøre for den indenrigs- og udenrigspolitiske situation.